

KYRKANS *familjeservice*

**ÅTERHÄMTNINGSPROGRAM
FÖR MISSBRUKARE**

Vägledning
för
återhämtning
från missbruk
och helande

Författad med stöd av
kyrkans ledare och yrkeskunnig
personal av personer som varit
missbrukare och som upplevt
återhämtningens underverk
genom Jesu Kristi försoning.

ÅTERHÄMTNINGSPROGRAM FÖR MISSBRUKARE

Vägledning
för
återhämtning
från missbruk
och helande

Utarbetad av
LDS Family Services

Utgiven av
Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga
Salt Lake City, Utah, USA.

LDS Family Services Addiction Recovery Program har anpassat det ursprungliga 12-stegsprogrammet för anonyma alkoholister till ett program med Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas lärdomar, principer och trosuppfattningar. De ursprungliga tolv stegen anges nedan och de tolv steg som används i detta program anges på sidan IV.

De tolv stegen är återgivna och anpassade med tillstånd av Alcoholics Anonymous World Services, Inc. (AAWS [Anonyma alkoholisters världsorganisation]) Tillståndet att trycka och anpassa de tolv stegen innebär inte att AAWS har gått igenom eller godkänt innehållet i denna publikation, eller att AAWS nödvändigtvis samtycker till de åsikter som framläggs häri. Anonyma alkoholister är *enbart* ett program för återhämtning från alkoholism. Användning av de tolv stegen i samband med program och aktiviteter som är utformade i enlighet med AA, men som tar upp andra problem, eller i något sammanhang som inte är direkt relaterat till anonyma alkoholisters program, betyder inte att det sker under AA:s paraply. Dessutom är det så att även om AA är ett andligt program så är det inte ett religiöst program. Sålunda är inte AA anslutet eller allierat till någon sekt, något kyrkosamfund eller särskild religiös inriktning.

De tolv stegen i anonyma alkoholisters program

1. Vi erkände att vi var maktlösa inför alkoholen — att vi inte längre kunde hantera våra liv.
2. Vi kom till tro att en kraft större än vår egen kunde återge oss vårt förstånd.
3. Vi beslöt att lägga vår vilja och våra liv i händerna på Gud, sådan vi uppfattade honom.
4. Vi företog en grundlig och oförskräckt moralisk självrannsakan.
5. Vi erkände inför Gud, oss själva och en medmänniska den exakta innebörden av alla våra fel.
6. Vi var helt och hållet beredda att låta Gud avlägsna alla dessa karaktärsfel.
7. Vi bad ödmjukt Honom att avlägsna våra brister.
8. Vi gjorde upp en lista över alla de personer som vi hade skadat och blev villiga att gottgöra dem.
9. Vi gottgjorde personligen dessa människor så långt det var oss möjligt utom då detta kunde skada dem eller andra.
10. Vi fortsatte vår självrannsakan och erkände genast när vi hade fel.
11. Vi sökte genom bön och meditation fördjupa vår medvetna kontakt med Gud — sådan vi uppfattade honom — varvid vi endast bad om insikt om hans vilja med oss och styrka att utföra den.
12. När vi, som resultat av dessa steg, själva hade haft ett andligt uppvaknande, försökte vi föra detta budskap vidare till andra alkoholister och tillämpa dessa principer i alla våra angelägenheter.

Se *Anonyma Alkoholister*, också kallad "Stora boken" (ISBN 91-97093-5-X)

© 2005 Intellectual Reserve, Inc.

Med ensamrätt

Printed in Germany

Engelskt original godkänt: 6/02

Godkänt för översättning: 6/02

Originalalets titel: *Addiction Recovery Program - A Guide to Addiction Recovery and Healing*

Swedish

36764 180

ISBN 91-86881-54-X

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

De 12 stegen	IV
Inledning	V
STEG 1	1
Ärlighet	
STEG 2	7
Hopp	
STEG 3.	13
Lita på Gud	
STEG 4.	21
Sanning	
STEG 5.	29
Bekännelse	
STEG 6.	35
Hjärtats förvandling	
STEG 7.	41
Ödmjukhet	
STEG 8.	47
Söka förlåtelse	
STEG 9.	53
Återställelse och förlikning	
STEG 10.	59
Daglig ansvarighet	
STEG 11.	65
Personlig uppenbarelse	
STEG 12.	71
Tjänande	

K Y R K A N S *familjeservice*

DE 12 STEGEN

Steg 1

Erkänn att du inte på egen hand kan övervinna ditt missbruk och att du inte längre kan hantera ditt liv.

Steg 2

Kom till tro på att Guds kraft kan återställa dig till fullständig andlig hälsa.

Steg 3

Besluta dig för att överlämna din vilja och ditt liv i Gud den evige Faderns och hans Sons, Jesu Kristi, händer.

Steg 4

Gör en grundlig och orädd skriftlig moralisk självrannsakan av dig själv.

Steg 5

Erkänn för dig själv, för din himmelske Fader i Jesu Kristi namn, för vederbörlig prästadömsauktoriteten och för en annan person, exakt hur dina fel och brister ser ut.

Steg 6

Var helt redo att låta Gud befria dig från alla dina karaktärsfel.

Steg 7

Be ödmjukt din himmelske Fader att ta bort dina fel.

Steg 8

Gör en lista över alla de personer du skadat, och var villig att gottgöra dem.

Steg 9

Gottgör direkt, när så är möjligt, alla de personer du har skadat.

Steg 10

Fortsätt att göra en självrannsakan och erkänn genast när du har fel.

Steg 11

Sök genom bön och begrundan att få veta Herrens vilja och att få styrka att genomföra den.

Steg 12

Efter att ha blivit andligt pånyttfödd till följd av Jesu Kristi försoning, sprid detta budskap till andra och handla alltid efter dessa principer.

Oavsett om du själv kämpar med ett missbruk eller känner någon som gör det, kan denna vägledning vara till välsignelse i ditt liv. De tolv stegen i anonyma alkoholisters program har anpassats till ett program med utgångspunkt i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas lärdomar, principer och trosuppfattningar. De framläggs i denna handledning som nyckelprinciper i början av varje kapitel. Handledningen hjälper dig tillämpa dessa nyckelprinciper, vilka kan förändra ditt liv.

Denna handledning är avsedd att vara en arbetsbok och referens för dem som deltar i stödgrupper för missbrukare under LDS Family Services regi. Men de lärdomar och principer som lärs ut kan också vara till stor nytta för de personer som bor på platser där det inte är möjligt att delta i en stödgrupp. Handledningen kan användas av personer som försöker förändra sitt liv och särskilt av dem som är villiga att arbeta enskilt med en biskop eller en professionell rådgivare.

Män och kvinnor som har utsatts för de ödeläggande följderna av olika slags missbruk, och som har återhämtat sig, inbjöds av LDS Family Services att berätta om sin upplevelse av att tillämpa dessa principer i sitt liv. Deras synpunkter ("vi" i denna handledning) används för att förmedla den ångest som missbruk för med sig och glädjen som kommer av helande och återhämtning. Du kan finna tröst, stöd och samhörighet med dem.

Kyrkans ledare och professionella rådgivare har varit delaktiga i framkomsten och utformningen av denna handledning. Den förenade visdomen och erfarenheten hos de gemensamma författarna utgör ännu ett vittne om realiteten i Jesu Kristi försoning och möjligheten att återhämta sig från missbruk.

Vi har upplevt stor sorg, men vi har sett hur Frälsarens kraft har vänt våra mest förödande förluster till härliga andliga segrar. Vi som en gång levde med dagliga depressioner, hade ångest, kände oro och som inte kunde kontrollera vårt humör, upplever nu glädje och frid. Vi har bevittnat underverk hos oss själva och hos andra som varit insnärjda i missbruk.

Vi har betalat ett fruktansvärt pris i form av självförvållad smärta och lidande på grund av vårt missbruk.

Men välsignelser har utgjutits under varje steg till återhämtning. Efter vårt andliga uppvaknande strävar vi varje dag efter att förbättra vår relation till vår himmelske Fader och hans Son, Jesus Kristus. Genom Jesu Kristi försoning är vi helade.

Vi inbjuder dig med all medkänsla och kärlek att förena dig med oss i ett härligt liv av frihet och trygghet, omsluten i Jesu Kristi, vår Återlösares, armar. Vi vet av egen erfarenhet att du kan frigöra dig från missbrukets bojor. Hur hjälplös och hopplös du än känner dig är du ett barn till en kärleksfull himmelsk Fader. Om du varit blind för denna sanning så kommer de principer som framläggs i denna handledning att hjälpa dig återupptäcka detta och förankra det djupt i ditt hjärta. Dessa principer kan hjälpa dig att komma till Kristus och låta honom förändra dig. När du tillämpar principerna hämtar du kraft från försoningen och Herren befriar dig från din fångenskap.

En del anser att missbruk helt enkelt är dåliga vanor som går att övervinna med enbart viljestyrka, men många blir så beroende av en vana eller en substans att de inte längre inser hur de ska kunna avstå från den. De tappar perspektivet och känslan av vad som betyder något i livet. Ingenting betyder mer för dem än att tillfredsställa deras desperata behov. När de försöker avstå upplever de kraftiga fysiska, psykologiska och känslomässiga begär. När de vanemässigt fattar felaktiga beslut så finner de att deras förmåga att välja det rätta minskar eller blir kringskuren. Som president Boyd K Packer i de tolv apostlarnas kворum lärde: "Missbruk kan upplösa den mänskliga viljan och upphäva moralisk handlingsfrihet. Det kan beröva oss beslutsförmågan." (*Nordstjärnan*, jan 1990, s 13)

Missbruk kan inbegripa användande av sådana ämnen som tobak, alkohol, kaffe, te och droger (både genom recept och illegalt), och beteenden som hasardspel, medberoende, titta på pornografi, olämpligt sexuellt beteende och matmissbruk. Dessa ämnen och beteenden minskar en persons förmåga att känna Anden. De skadar den fysiska och mentala hälsan och det sociala, känslomässiga och andliga välbefinnandet. Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas lärde: "Vi bör undvika alla former av beteenden som är vanebildande. Allt som är vanebildande inkräktar på vår vilja. Att underkasta vår vilja för de överväldigande impulser

som alla former av missbruk utsätter oss för tjänar Satans syften och förvränger vår himmelske Faders. Detta gäller missbruk av droger (till exempel narkotika, alkohol, nikotin eller koffein), böjelser för sådant som spel och alla andra former av vanebildande beteende. Vi kan undvika missbruk genom att hålla Guds bud.” (*“Free Agency and Freedom”, Brigham Young University 1987–88 Devotional and Fireside Speeches* [1988], s 45)

Genom ödmjukhet och ärlighet, och genom att vända dig till Gud och andra för att be om hjälp, kan du övervinna dina missbruk genom Jesu Kristi försoning. På samma sätt som vi har återhämtat oss kan du återhämta dig och åtnjuta alla Jesu Kristi evangeliums välsignelser.

Om du misstänker att du fastnat i ett beroende, och om du så bara känner den minsta önskan att bryta dig loss, inbjuder vi dig att förena dig med oss i studier och i tillämpandet av Jesu Kristi evangeliums principer såsom de lärs ut i denna handledning. Vi lovar dig att om du följer detta tillvägagångssätt med ett uppriktigt hjärta så finner du den kraft du behöver för att återhämta dig från missbruket. När du trofast tillämpar var och en av dessa tolv principer så stärker Frälsaren dig och du kommer att ”förstå sanningen, och sanningen skall göra [dig] fri”. (Joh 8:32)

ÄRLIGHET

NYCKELPRINCIP: Erkänn att du inte på egen band kan övervinna ditt missbruk och att du inte längre kan hantera ditt liv.

Många av oss inledde vårt missbruk av nyfikenhet. En del av oss dras in i det till följd av ett berättigat behov av en receptbelagd medicin eller till följd av ett avsiktligt uppror. Många inledde denna bana när de knappt var äldre än ett barn. Oavsett ditt motiv för att börja och våra omständigheter, så upptäckte vi snart att missbruket tog bort mer än bara fysisk smärta. Det gav stimulans och dödade smärtsamma känslor och sinnesstämningar. Det hjälpte oss att undvika de problem vi ställdes inför — åtminstone trodde vi det. Ett tag kände vi oss befriade från rädsla, oro, ensamhet, besvikelser, ånger eller tristess. Men eftersom livet är fullt av de situationer som framkallar sådana känslor så hängav vi oss åt vårt missbruk allt oftare. Ändå insåg inte, eller erkände inte, de flesta av oss att vi gått miste om förmågan att motstå och avstå av egen kraft. Som äldste Russell M Nelson i de tolv kvorum påpekade: "Begäran slår efter ett tag ut handlingsfriheten! Genom kemiska medel kan man bokstavligen fjärmars från sin egen vilja." (Se *Nordstjärnan*, jan 1989, s 6.)

Det är sällsynt att de som är fångade i ett beroendeskapande beteende erkänner sitt missbruk. För att förneka allvaret i vår situation och undvika upptäckt och följderna av våra val, försökte vi minimera eller dölja vårt beteende. Vi insåg inte att vi genom att bedra andra och oss själva så sjönk vi djupare in i vårt missbruk. Allteftersom vår vanmakt inför missbruket ökade fann många av oss fel på familj, vänner, ledare i kyrkan och till med på Gud. Vi sjönk allt djupare in i isolering och undvek andra, särskilt Gud.

När vi, som missbrukare hängav oss åt lögn och hemlighetsmakeri, i förhoppningen om att kunna urskulda oss själva eller skylla på andra, försvagades vi andligen. Med varje oärlig handling band vi oss själva med "ett linsnöre" som snart blev starkt som en boja. (Se 2 Nephi 26:22.) Sedan kom en tidpunkt när vi ställdes öga mot öga inför verkligheten. Vi kunde inte längre dölja vårt missbruk genom att uttala ännu en lögn eller genom att säga: "Det är inte så farligt!"

En älskad vän, en läkare, en domare, eller en ledare i kyrkan uttalade för oss den sanning som vi inte längre kunde förneka — missbruket höll på att förstöra vårt liv. När vi ärligt blickade bakåt så erkände vi att ingenting som vi hade försökt på egen hand hade fungerat. Vi erkände att missbruket bara hade blivit värre. Vi insåg hur mycket vårt missbruk hade skadat våra relationer och berövat oss all känsla av egenvärde. Från och med denna tidpunkt tog vi första steget mot frihet och återhämtning genom att finna mod att erkänna att vi inte bara handskades med ett problem eller en dålig vana. Vi tillstod slutligen sanningen att vårt liv hade blivit ohanterligt och att vi behövde hjälp för att övervinna vårt missbruk. Det förunderliga med denna ärliga insikt om vår förlust var att återhämtningen slutligen påbörjades.

Profeten Ammon i Mormons bok förkunnade den sanning som vi upptäckte när vi slutligen var ärliga mot oss själva:

"Jag berömmar mig icke av min egen styrka, ej heller av min egen visdom, utan se, min glädje är full, ja, mitt hjärta är fyllt till brädden, och jag vill fröjda mig i min Gud.

Ja, jag vet, att jag är intet, och till min styrka är jag svag. Därför vill jag icke berömma mig av mig själv, utan jag vill berömma min Gud, ty i hans kraft kan jag göra allting." (Se Alma 26:11-12.)

Åtgärder

Bli villig att avstå

Även om människor missbrukar på olika sätt, så skiljer sig en del sanningar, som denna, aldrig åt — ingenting börjar utan en enskild önskan att det ska börja. Frihet från missbruk och renhet börjar med en skälvanande viljeyttring. Det sägs att den enskilde slutligen blir villig att avstå när smärtan över problemet blir värre än smärtan över lösningen. Har du kommit till denna punkt? Om du inte har det, och du fortsätter med ditt missbruk, kommer du förvisso att nå denna punkt eftersom missbruk är ett fortlöpande problem. Liksom en degenerativ sjukdom fråntar det dig din förmåga att fungera normalt.

Enda kravet för att inleda återhämtningen är en önskan att upphöra med missbruket. Om din önskan är liten och varierande idag, så oro dig inte. Den växer!

En del inser behovet av att frigöra sig från missbruk men är ännu inte villiga att börja. Om du befinner dig i denna situation kan du kanske börja med att erkänna din ovillighet och fundera över följderna av ditt missbruk. Du kan skriva upp vad som är viktigt för dig. Betrakta din familj och dina sociala relationer, ditt förhållande till Gud, din andliga styrka, din förmåga att hjälpa och välsigna andra, din hälsa. Beakta sedan motsägelserna mellan vad du tror och hoppas på och ditt beteende. Fundera över hur dina handlingar underminerar det du sätter stort värde på. Du kan be att Herren ska hjälpa dig att betrakta dig själv och ditt liv som han ser det — med all din gudomliga potential — och vad du riskerar genom att fortsätta med ditt missbruk.

Insikt om vad du förlorar genom att hänge dig åt ditt missbruk kan hjälpa dig finna en önskan att sluta. Om du så bara finner den allra minsta önskan kan du inleda steg 1. Och när du går vidare med stegen i detta program och ser de förändringar som kommer i ditt liv, växer din önskan.

Gör dig av med falsk stolthet och sök ödmjukhet

Falsk stolthet och ärlighet kan inte samexistera. Falsk stolthet är en illusion och utgör en väsentlig beståndsdel i allt missbruk. Den förvränger sanningen om tingen som de är, som de var och som de ska bli. Den utgör ett stort hinder för din återhämtning. President Ezra Taft Benson definierade högmod:

”Högmod är en mycket missförstådd synd ...

De flesta av oss betraktar högmod som själviskhet, uppblåsthet, skrytsamhet, arrogans eller dryghet. Alla dessa är beståndsdelar i synden i fråga, men själva kärnan saknas fortfarande.

Högmodets grunddrag är illvilja — illvilja mot Gud och vår nästa. *Illvilja* innebär 'hat eller fiendskap eller ett upproriskt tillstånd'. Det är makten varmed Satan vill regera över oss.

Högmodet är i grunden konkurrensinriktat till sin natur. Vi mäter vår vilja med Guds. När vi riktar vårt högmod mot Gud, är det i andan 'ske min vilja, icke din' ...

När vi sätter vår vilja mot Guds, får våra önskningar, lustar och begär råda otyglat. (Se Alma 38:12; 3 Nephi 12:30.)

De högmodiga kan inte acceptera Guds myndighet i form av vägledning i livet. (Se Helaman 12:6.) De sätter

sin uppfattning om sanningen emot Guds stora kunskap, sin egen förmåga emot Guds prästadömes kraft, sina bedrifter emot hans stora verk.” (*Nordstjärnan*, jul 1989, s 3)

När du villig att avstå från ditt missbruk och erkänna de problem du har kommer din falska stolthet att gradvis ersättas med ödmjukhet.

Erkänn problemet, sök hjälp, besök möten

När vi gav efter för våra laster så ljög vi för oss själva och andra. Men vi kan inte lura oss själva. Vi låtsades att vi var fina, vi var fulla av övermod och ursäkter, men någonstans djupt inom oss visste vi. Kristi ljus fortsatte att påminna oss. Vi visste att vi gled ner längs en slippig brant mot större och större sorg. Att förneka denna sanning var ett sådant hårt arbete att det var en stor lättnad att slutligen erkänna att vi hade ett problem. Plötsligt lät vi en strimma hopp sippra in. När vi valde att erkänna för oss själva att vi hade ett problem och blev villiga att söka stöd och hjälp, gav vi detta hopp plats att växa. Vi var då redo att ta nästa steg, att delta i en stödgrupp för missbrukare.

Alla kan kanske inte vara med i en stödgrupp. Om du inte kan delta i en stödgrupp kan du fortfarande följa vart och ett av stegen, med mindre modifikationer, då du arbetar med din biskop eller en noggrant utvald yrkeskunnig rådgivare.

När det är möjligt att delta i en stödgrupp så kommer du att finna att det är till hjälp av åtminstone två orsaker. För det första kommer du att vid dessa möten studera vissa evangelieprinciper som, när de tillämpas, hjälper dig att förändra ditt beteende. President Boyd K Packer i de tolv kvorum lärde: ”Att studera evangeliets lärdomar kommer att snabbare förbättra beteendet än att studera själva beteendet. Att [alltid tänka på] ett ovärdigt beteende kan leda till ett ovärdigt beteende. Det är därför som vi så kraftfullt betonar vikten av att studera evangeliets lärdomar.” (*Nordstjärnan*, jan 1987, s 13) För det andra är dessa möten en samlingsplats för andra som försöker återhämta sig och för dem som redan har gått denna väg och är ett levande bevis på att det fungerar. I stödgrupper finner du förståelse, hopp och stöd.

Studier och förståelse

Att studera skrifterna och uttalanden från kyrkans ledare hjälper dig att inleda ditt tillfrisknande. Dessa studier ökar din förståelse och hjälper dig att lära dig mer.

HOPP

NYCKELPRINCIP: Kom till tro på att Guds kraft kan återställa dig till fullständig andlig hälsa.

När vi insåg att vi stod maktlösa inför vårt missbruk kände de flesta av oss berövade allt hopp. De av oss som vuxit upp utan något begrepp om Gud var säkra på att vi hade förbrukat varje möjlighet till hjälp. Men de av oss som trodde på Gud var övertygade om att han var alltför besviken på oss för att hjälpa. Oavsett vilket, gav oss steg 2 ett svar som vi aldrig hade tänkt på eller som vi förkastat — att vända oss till Gud och finna hopp i Jesu Kristi försoning.

När vi slutligen svalt förödmjukelsen sträckte vi oss ut för att få hjälp. Efter det som för oss bara tycktes vara en strimma av hopp, började vi delta i stödgrupper. När vi först kom till mötena var vi fyllda av tvivel och rädsla. Vi var rädda och kanske till och med cyniska, men vi kom åtminstone. Där hörde vi män och kvinnor ärligt beskriva hur deras liv hade varit, vad som fått dem att förändra sig, och hur det var att leva efter att ha återhämtat sig från missbruk. Vi upptäckte att många av de personer vi träffade på mötena en gång hade känt sig lika hopplösa som vi kände oss. Men nu skrattade, talade, log de, de besökte möten, bad, läste skrifterna och skrev i sina återhämtningsdagböcker.

Gradvis började de principer som de berättade om och utövade fungera för oss. När vi fortsatte att komma tillbaka började vi känna någonting som vi inte hade känt på årtal — vi kände hopp. Om det fanns hopp för andra som varit på randen till undergång, kanske det fanns hopp för oss också! Vi var tacksamma över att höra att om vi vänder oss till Herren finns det "ingen vana, inget uppror, ingen överträdelse och inget brott som är undantaget från löftet om fullständig förlåtelse". (Boyd K Packer, *Nordstjärnan*, jan 1996, s 19)

I denna atmosfär av tro och vittnesbörd fann vi ett hopp som började få oss att vakna upp för Guds barmhärtighet och kraft. Vi började tro att han kunde befria oss från missbrukets fångenskap. Vi följde exemplet från våra vänner som tillfrisknat. Vi besökte möten, bad, förnyade vår aktivitet i kyrkan och begrundade och tillämpade skrifterna, och våra egna underverk började inträffa. Vi fann oss vara välsignade med Jesu Kristi nåd att kunna vara avhållsamma en dag i taget. När vi

tog steg 2 blev vi villiga att ersätta förtroende för oss själva och vårt missbruk med tro på och kärlek till Jesu Kristi kärlek och kraft. Vi tog detta steg i vårt sinne och i vårt hjärta, och vi upplevde sanningen att grunden till återhämtning från missbruk måste vara andlig.

När du tar de steg som rekommenderas i denna handledning upplever du samma sanning. Det är värt varje ansträngning. Detta program är andligt och det är ett handlingsprogram. Om du följer dessa principer samt låter dem verka i ditt liv upptäcker du hur du återställs till andlig hälsa genom ditt nyfunna förhållande till Herren. Hans Ande hjälper dig att se dina val mera ärligt och tydligt och att fatta beslut som harmonierar med evangeliets principer.

För en del av oss ägde detta underverk rum nästan ögonblickligen, för andra har återhämtningen varit mera gradvis. Men du får också vara med om det, du kommer slutligen att kunna säga med oss att genom "ståndaktighet i Kristus" befrias vi från missbruk och åtnjuter ett "fullkomligt klart hopp". (2 Nephi 31:20)

Äldste David A Bednar i de tolv apostlarnas kворum undervisade om Herrens förmåga att hjälpa dig:

"Vi bör inte underskatta eller förbise kraften i Herrens innerliga barmhärtighet. Enkelheten, skönheten och beständigheten i Herrens innerliga barmhärtighet kan i hög grad stärka och beskydda oss under de svåra tider vi nu och i framtiden får uppleva. När enbart ord inte kan ge den tröst vi behöver eller uttrycka den glädje vi känner, när det helt enkelt är omöjligt att försöka förklara det oförklarliga, när logik och förnuft inte kan ge tillräcklig insikt om livets orättvisor och olikheter, när jordisk erfarenhet och bedömningar inte räcker till för att uppnå det vi önskar och när det känns som om vi är fullständigt ensamma, då kan vi i sanning välsignas av Herrens innerliga barmhärtighet och få kraft att befria oss. (Se 1 Nephi 1:20.)

En del som hör eller läser detta budskap kan felaktigt tro att de inte kan få tillgång till Herrens innerliga barmhärtighet i sitt eget liv ... Vi kan felaktigt tro att sådana välsignelser och gåvor är förbehållna dem som tycks mer rättfärdiga eller verkar i högre kallelser i kyrkan. Jag vittnar om att Herrens innerliga barmhärtighet finns för oss alla och att Israels Återlösare är angelägen att förlåna oss sådana gåvor." (*Liabona*, maj 2005, s 100–101)

Du får uppleva Herrens innerliga barmhärtighet i ditt liv när du lär dig att vara uppmärksam på den och när du kommer till tro på att Guds kraft verkligen kan bidra till din återhämtning.

Åtgärder

Be, läs och begrunda skrifterna

När du släpper taget om din stolthet och börjar fundera på att föra tillbaka Gud i ditt liv börjar du tänka i mer andliga banor. Slutligen finner du dig redo att knäböja och be högt. Du upptäcker hur bra det känns att uttrycka dina känslor och behov för Gud. Du känner att du på nytt har öppnat ett samtal med någon som alltid svarar dig, inte alltid med ett *ja* men alltid med kärlek. Slutligen får du börja uppleva de helande följderna av att frigöra sig från en självpåtagen isolering.

Önskan att kommunicera med Gud leder till att du studerar nutida och forntida profeters ord. När du hör om andra som funnit svar i skrifterna växer din förhoppning om att också du kan finna dem. När du skriver ner dina tankar får du ytterligare intryck från Anden. När du studerar med en bön i hjärtat tillmötesgår Herren dina frågor och behov.

En utmärkt inledning på dina studier är att studera de verser som finns i slutet av varje kapitel i denna handledning. Varje vers är vald med tanke på återhämtning, och varje fråga ställs i förhoppningen om att den ska hjälpa dig att tillämpa versen i ditt liv. Använd några minuter varje dag till att söka efter vad Herren vill förmedla till dig.

Tro på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden.

De flesta av oss växte upp med en viss uppfattning om Gud och som medlemmar i kyrkan hade vi åtminstone någon kunskap om vår himmelske Fader, Jesus Kristus och den Helige Anden. Vi hade kanske till och med en enkel tro på dem, men ofta förknippade vi inte vår personliga kamp med vårt behov av Guds kraft i vårt liv.

Den handling som krävs i steg 2 är helt enkelt att bli villig att utöva tro på vår himmelske Faders och Jesu Kristi barmhärtighet och den Helige Andens tillgänglighet och välsignelse. Vi vittnar om att du kan lära känna gudomens fullkomligt eniga kärlek genom att vara uppmärksam på bevisen för deras kärlek och makt i ditt eget och andras liv.

Studier och förståelse

Följande skriftställen kan hjälpa dig att ta steg 2. Vi rekommenderar att du använder dessa skriftställen och frågor för diskussion, studier och skrivande. Kom ihåg att vara ärlig och konkret när du skriver.

Tro på Gud

”Tron på Gud, tron att han är till och att han skapat allting, både i himmelen och på jorden, tron att han har all visdom och all makt både i himmelen och på jorden och tron att människan icke förstår allt vad Herren kan förstå!” (Mosiah 4:9)

- *Många vittnen i himlen och på jorden vittnar om Guds existens. Vilka bevis på Gud och hans kärlek har du upplevt?*

Tro på Jesus Kristus

”Predika omvändelse för dem samt tro på Herren Jesus Kristus, lär dem att ödmjuka sig och att vara saktmodiga och ödmjuka i hjärtat, lär dem att motstå varje djävulens frestelse medelst sin tro på Herren Jesus Kristus.” (Alma 37:33)

- *Många av oss har försökt att bli fria från sitt missbruk genom ren viljestyrka eller genom att förlita sig på en vän eller terapeut. Förr eller senare upptäckte vi att vår tro på oss själva eller andra inte gav oss förmåga att bli helt och hållet fria från vårt missbruk. Skriv ner hur du känner dig idag*

LITA PÅ GUD

NYCKELPRINCIP: Besluta dig för att överlämna din vilja och ditt liv i Gud den evige Faderns och hans Sons, Jesu Kristi, händer.

Steg 3 är beslutssteget. I de första två stegen blev vi medvetna om vad vi inte kunde göra för oss själva och vad vi behövde att Gud gjorde för oss. Därefter i steg 3 fick vi veta det enda vi kunde göra för Gud. Vi kunde fatta beslutet att öppna oss för honom och överlämna hela vårt liv — vårt förflutna, det nuvarande och vår framtid — och vad vill med vårt liv till honom. Steg 3 var en handling av valfrihet. Det var det viktigaste beslut som vi någonsin fattat.

Äldste Neal A Maxwell i de tolv apostlarnas kворum uttalade sig på följande sätt om detta högst viktiga beslut: "Vår viljas underkastelse [är] i själva verket den enda verkligt personliga gåva vi kan lägga på Guds altare. Det är en svårsmält lära, men den är sann. De många andra ting vi ger Gud, oavsett hur givmilda vi är, är i själva verket sådant han redan gett eller lånat oss. Men när vi börjar underkasta oss genom att låta vår egen vilja uppgå i Guds vilja, då ger vi verkligen något till honom." (Se "Uppgå i Faderns vilja", *Nordstjärnan*, jan 1996, s 24.)

President Boyd K Packer i de tolv apostlarnas kворum beskrev sitt beslut att överlämna sin vilja till Gud och den frihet som detta beslut gav honom: "Mitt livs kanske största upptäckt, utan tvivel största beslut, kom när jag slutligen litade på Gud tillräckligt för att överlämna min handlingsfrihet till honom — utan tvång eller tryck, helt och hållet som en enskild person, bara jag själv, inget hyckleri, inga förväntningar andra än förmånen. På sätt och vis, bildligt talat, att ta sin handlingsfrihet, den dyrbara gåva som enligt skrifterna är lika betydelsefull som livet självt, och säga, "jag vill göra såsom du leder mig", är att efteråt lära sig att man genom att göra detta äger den ännu mer." (*Obedience*, Brigham Young University Speeches of the Year [7 dec, 1971], s 4)

När vi tog steg 3 ställdes vi inför sanningen att återhämtning är långt mer ett resultat av Herrens ansträngningar än våra egna. Han utförde underverket när vi inbjöd honom i vårt liv. Steg 3 var ett beslut att låta Gud återhämta och återlösa oss. Det var ett beslut att låta honom leda vårt liv, med insikt om, naturligtvis, att

han alltid respekterar vår handlingsfrihet. Sålunda beslutade vi oss för att lägga vårt liv i hans händer genom att fortsätta att följa detta andligt inriktade program för återhämtning.

När vi först deltog i stödgrupper kan vi ha känt oss pressade eller till och med tvingade av andra att vara där, men när vi tog steg 3 behövde vi besluta oss för att agera själva. Vi insåg att en så stor förändring av vårt liv måste vara vårt eget beslut. Det handlade inte om vad våra föräldrar gjorde, vad de gör nu, eller vad de ville. Inte heller handlade det om vad våra makar, familjer eller vänner tänkte, kände, gjorde, eller inte gjorde. Vi insåg att vi måste vara villiga att förbli drogfräa och nyktra oavsett vad andra tyckte eller valde. Vår villighet var den solida grundval varpå återhämtningens balans vilade. När vi läste Mormons bok upptäckte vi en kraftfull bekräftelse av steg 3 i Alma 5:13: "De ödmjukade sig och förtröstade på den sanne och levande Guden."

När vi tog detta steg kände vi oss förskräckta inför det okända. Vad skulle hända om vi ödmjukade oss och överlämnade vårt liv och vår vilja helt och hållet i Guds händer? Många av oss hade haft en mycket svår barn-dom och vi var rädda för att bli sårbara som en litet barn igen. Vi var övertygade genom tidigare erfarenheter att det nästan var omöjligt att fatta ett definitivt beslut, med tanke på den dårskap som omger oss i denna värld. Vi hade sett alltför många löften som gått om intet. Vi hade brutit alltför många själv. Det bästa en del av oss kunde göra var att försöka det som våra vänner som återhämtat sig föreslagit: "Missbruka det inte. Gå till mötena. Be om hjälp." De som vandrat återhämtningens steg före oss inbjöd oss att pröva detta nya sätt att leva. De väntade tålmodigt på att vi skulle bli villiga att öppna dörren till Gud bara på glänt.

Herren ger samma inbjudan: "Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig." (Upp 3:20)

Allra först var våra ansträngningar nervösa och haltande. Om och om igen gav vi Herren vårt förtroende och tog sedan tillbaka det. Vi oroade oss över att han skulle vara missnöjd med vår ombytlighet och dra undan sitt stöd och sin kärlek från oss. Men det gjorde han inte.

Gradvis lät vi Herren visa sin helande kraft och det tryggas i att följa hans väg. Slutligen insåg var och en av oss att vi inte bara behövde upphöra med vårt missbruk utan också överlämna hela vår vilja och vårt liv till Gud. När vi gjorde detta fann vi honom tålmodig och att han accepterade våra vacklande ansträngningar att underkasta oss honom i allting.

Vår förmåga att motstå frestelse bygger nu på att vi fortlöpande underkastar oss Herrens vilja. Vi uttrycker vårt behov av den kraft som gjorts tillgänglig för oss genom Frälsarens försoning och vi började känna denna kraft inom oss, vilken gav oss kraft inför nästa frestelse. Vi har lärt oss att acceptera livet på Herrens villkor.

Som äldste Maxwell observerade är denna underkastelse till Herren en hård lära. Den kräver att vi på nytt underkastar oss hans vilja i början av varje dag och ibland varje timme eller till och med från stund till stund. När vi är villiga att göra detta finner vi nåd, eller möjliggörande kraft, att göra vad vi inte kunde göra för oss själva.

Fortsatt underkastelse under Guds vilja underlättar kampen och gör att vårt liv blir meningsfullare. Småsaker som trafikstockningar upprör oss inte längre. Vi är inte längre rädda för våra fordringsägare. Vi tar ansvar för våra handlingar. Vi accepterar och behandlar andra som vi själva skulle vilja bli behandlade, som Frälsaren skulle behandla oss alla. Våra ögon, vårt sinne och vårt hjärta öppnas slutligen inför sanningen att jordelivet är uppfordrande och att det alltid kan skänka oss såväl sorg och besvikelser som lycka.

Varje ny dag förnyar vi vår underkastelse till Herren och hans vilja. Detta är vad de flesta av oss menar när vi säger, ”en dag i taget”. Vi har beslutat oss för att överge det egensinne som låg till grund för vårt missbruk och åtnjuta 24 timmar till av den rofylldhet och kraft som kommer av att förlita sig på Gud och hans godhet, kraft och kärlek.

Åtgärder

Besök sakramentsmötet, gå igenom och förnya dopförbunden

Att ta steg 3 och förlita sig på Gud i allting kan vara som att ta på sig ett nytt par glasögon och se allting med nya ögon. Genom att fatta beslutet att överlämna din vilja till Gud börjar du erfara den tröst och glädje som kommer av att söka och göra vår himmelske Faders vilja.

Dopet och sakramentet symboliserar din kärlek till och underkastelse under Jesus Kristus. Du ingår förbundet att påta dig hans namn, att alltid minnas honom, att följa honom och hålla hans bud ”att [du] alltid må hava hans Ande hos [dig]”. (Moroni 4:3; se också Moroni 5:2; L&F 20:77, 79.)

Tala med din biskop eller grenspresident om ditt missbruk och ditt beslut att följa Guds vilja. Gör ditt bästa för att närvara på sakramentsmötet varje vecka. Lyssna noggrant under mötet till sakramentsbönerna och fundera över de gåvor som din himmelske Fader erbjuder dig. Förnya sedan ditt beslut att acceptera och följa hans vilja angående ditt liv genom att ta del av sakramentet, om din biskop eller grenspresident ger dig tillåtelse att göra det.

Allteftersom du går framåt finner du dig själv mer villig att vara tillsammans med dem som hedrar Frälsarens offer. Du börjar uppleva att det verkligen är sant att ”för Gud är ingenting omöjligt”. (Luk 1:37)

Bestäm dig för att lita på och lyda Gud, förändra det du kan förändra och acceptera det du inte kan förändra

Följande ord ur en bön av Reinhold Niebuhr som kallas ”sinnesrobönen” — kan hjälpa dig att bestämma dig för att lita på och lyda Gud: ”Gud, ge mig sinnesro att acceptera det jag inte kan förändra, mod att förändra det jag kan och förstånd att inse skillnaden.”

Du kan med jämnmod acceptera ditt nuvarande tillstånd när du förlitar dig på Guds förmåga att hjälpa dig. Du kan med jämnmod acceptera att även om du inte kan kontrollera andra människors beslut och handlingar, så kan du bestämma hur du själv ska agera i varje situation du ställs inför.

Du kan modigt bestämma dig för att lita på din Fader i himlen och handla efter hans vilja. Du kan överlämna din vilja och ditt liv i hans vård. Du kan bestämma dig för att göra det han ber dig om och att hålla hans bud.

Det finns kanske vissa saker som du inte kan förändra i ditt liv, men du kan förändra din villighet att lita på Gud och lyda honom. När du lär dig att lita på honom så inser du att det är ditt ansvar att följa det som Alma kallade för ”den stora lycksalighetsplanen”. (Alma 42:8) Du lär dig att även under prövningar och svårigheter ”samverkar allt till det bästa för dem som älskar Gud” (Rom 8:28) och håller hans bud. (Se också L&F 90:24; 98:3; 100:15; 105:40.)

SANNING

NYCKELPRINCIP: Gör en grundlig och orädd skriftlig moralisk själv-rannsakan av dig själv.

När du tog steg 3 beslutade du dig för att lita på Herren. Du överlämnade din vilja och ditt liv i hans händer. I steg 4 visade du din villighet att lita på Gud. Du gör en inträngande och orädd skriftlig själv-rannsakan, eller inventering, av ditt liv, överblickar eller sammanfattar tankarna, händelserna, känslorna och handlingarna i ditt liv, och gör din inventering så fullständig som möjligt.

Att göra en orädd och grundlig inventering av ditt liv blir inte lätt. När vi säger *orädd* menar vi inte att du inte kommer att känna rädsla. Du upplever troligen många känslor då du överblickar ditt liv, bland annat förlägenhet, skam eller rädsla. *Orädd* innebär att du inte låter din rädsla hindra dig från att göra en grundlig inventering av dig själv. I steg 4 innebär det att du förpliktigar dig till rigorös ärlighet då du fokuserar på händelser i ditt liv, bland annat dina egna svagheter och inte på någon annans svagheter.

Tidigare rättfärdigade du troligen dåligt beteende och skyllde på andra människor, platser, eller saker för de problem du skapat. Nu ska du börja ta ansvar för förflutna och nuvarande handlingar, även om du kan behöva erkänna smärtsamma, genanta eller svåra händelser, tankar, känslor eller handlingar.

Om tanken på att göra en grundlig och orädd inventering av dig själv känns överväldigande så var medveten om att du inte är ensam. Vi känner för dig. Vi kommer ihåg hur vi kämpade för att få villighet att fullborda detta steg. Många av oss undrade om vi kunde hoppa över steg 4 helt och hållet och ändå övervinna vårt missbruk. Slutligen var vi tvungna att tro på deras ord som hade gått före oss: "Om vi inte gör en genomgripande och oförskräckt moralisk inventering kan vi inte heller komma fram till en fast tro som verkligen fungerar i det dagliga livet." (*Tolv steg och tolv traditioner* [2004], s 39)

Missbruket lamslog vår förmåga att ärligt reflektera över vårt liv. Det begränsade vår förmåga att förstå skadan och förödelsen, olägenheterna, det orsakade i alla våra relationer. Innan vi helt och hållet kunde förlita

oss på Frälsaren behövde vi en stomme varigenom han kunde hjälpa oss att bedöma vår tidigare oärlighet. Steg 4 gav denna stomme, det var en "kraftfull och enveten strävan att söka rätt på vilka belastningar av detta slag var och en av oss har haft och har". (*Tolv steg och tolv traditioner*, s 38)

Inventeringen var också ett steg som hjälpte oss bringa vårt liv i harmoni med Guds vilja. Genom denna inventering identifierade vi negativa tankar, känslor och handlingar som styrde vårt liv. Genom att upptäcka dessa destruktiva element i vårt liv tog vi första steget mot att korrigera dem. Att göra en inventering var svårt, men detta steg öppnade dörren till den ytterligare tro och det hopp vi behövde för att fortsätta vår återhämtning och övervinna missbruket.

Hur man gör en inventering

När vi väl erkänt behovet av steg 4 ställde vi nästföljande frågor: "Men hur gör jag en inventering? Vilka hjälpmedel behöver jag?" En inventering är en mycket personlig process, och det finns inte bara ett rätt sätt att utföra den på. Du kan samråda med andra som redan företagit en inventering och söka Herrens vägledning då du gör din egen. Han hjälper dig att vara sanningsenlig och kärleksfull då du försöker bringa ordning och reda i dina minnen och känslor.

Ett sätt att göra en inventering är att skriva upp minnen av människor, institutioner eller organisationer, tankar eller trosuppfattningar, situationer eller omständigheter som utlöser positiva och negativa känslor (till exempel sorg, ånger, ovilja, rädsla, bitterhet). En del punkter på listan kan förekomma ett flertal gånger. Det är som det ska. Försök inte att sortera, bedöma eller analysera vid denna tidpunkt. För tillfället är det viktigast att vara så grundlig som möjligt.

När du gör din inventering, gå då längre än till tidigare beteenden och undersök de tankar, känslor och trosuppfattningar som låg till grund för ditt beteende. Dina tankar, känslor och åsikter är i själva verket kärnan i ditt missbruk. Om du inte undersöker alla dina tendenser till rädsla, stolthet, illvilja, vrede, egensinnighet och självömkan, kommer din avhållsamhet att minst sagt stå på ostadiga ben. Du kommer att fortsätta med ditt ursprungliga missbruk eller byta till ett annat. Ditt

missbruk är ett symptom på andra orsaker och omständigheter.

En del överblickar sitt liv utifrån ålder, betyg i skolan, platser de har bott på, eller relationer. Andra börjar helt enkelt genom idékläckning. Troligen minns du inte allting på en gång. Fortsätt att be och låt Herren hjälpa dig att minnas. Lämna denna process öppen och bifoga saker till din inventering allteftersom dina minnen kommer.

När du är klar med din lista, sök Herrens vägledning genom att inhämta lärdom från varje minne. En del gör en tabell eller uppställning av denna del av sin inventering, med kolumner under var och en av de fem rubriker som anges nedan. De begränsar sina punkter till korta uttalanden. Andra skapar en sida för varje punkt på sin lista, och skriver sedan svaren i var och en av de fem kategorierna.

Händelse. Vad hände? Beskriv med några få ord hur du minns händelsen. Se det mer som en sammanfattning än en lång berättelse.

Effekt. Hur påverkades du och andra?

Känslor. Hur kände du dig när händelsen inträffade? Vad känner du inför den nu? Fundera över hur din rädsla kan ha bidragit till den.

Självrannsakan. Hur påverkades situationen av dina svaga eller starka sidor? Ser du några tecken på högmod, självömkan, självbedrägeri eller egensinne i din inställning och i dina handlingar? Var också noga med att skriva om de tillfällen då du agerade rätt.

Den Helige Anden kan hjälpa dig att bli ödmjukare och acceptera sanningen, även om den är smärtsam. Med Herrens hjälp kan du känna igen dina starka och svaga sidor. (Se Ether 12:27.) Frågor som dessa kan vara till hjälp:

- *Vad ville jag få ut av den här situationen och varför?*
- *Hur försökte jag kontrollera situationen?*
- *Var det något som angick mig?*
- *Vad gjorde eller underlät jag för att få igenom min önskan?*
- *Bortsåg jag från verkligheten?*
- *Var mina förväntningar på mig själv och på andra rimliga?*
- *Ljög jag för mig själv eller för andra?*

- *Bortsåg jag från andras känslor och tänkte bara på mig själv?*
- *Hur agerade jag som ett offer för att kontrollera andra, få uppmärksamhet och sympati, känna mig speciell, och så vidare?*
- *Motsatte jag mig hjälp från Gud och andra?*
- *Insisterade jag på att jag hade rätt?*
- *Kände jag mig nedvärderad på grund av brist på uppmärksamhet eller uppskattning?*

Inspirerat råd. Vilka råd ger Herren om detta?

Kom ihåg att du inte har någonting att vara rädd för när du underkastar dig Frälsaren. Du är här för att lära dig skilja mellan gott och ont, och Frälsaren kan hjälpa dig att förlita dig på dig själv och andra. Skriv ner dina tankar och intryck då du begrundar inspirerade råd från skrifterna och från kyrkans ledare.

Fyra nödvändiga beståndsdelar

Fyra beståndsdelar är nödvändiga för en framgångsrik moralisk inventering — skrivande, ärlighet, stöd och bön. Dessa beståndsdelar i en moralisk inventering hjälper dig att känna igen och övervinna synder och brister.

Skrivande. Inventeringen av ditt liv blir mest effektiv om du skriver ner den. Du kan ha en skriven lista i handen, gå igenom den och läsa i den när det är nödvändigt. Tankar som inte skrivits ner är lätta att glömma bort och vi kan lätt bli distraherade. När du skriver ner din moraliska inventering får du en tydligare uppfattning om händelserna i ditt liv och kan fokusera dig på dem utan att bli lika distraherad.

En del försöker undvika att skriva ner sin moraliska inventering, eftersom de känner sig genererade eller rädda för att de inte ska kunna skriva eller att någon ska läsa vad de skriver. Låt inte denna rädsla hindra dig. Din stavning, grammatik, ditt skrivsätt, eller din förmåga att skriva maskin är betydelselös. Du kan rita streckgubbar om du måste, men få ner din inventering på papper. Om du inte har framställt den i påtaglig form har du ännu inte gått igenom ditt fjärde steg. När du fullgör det fjärde steget, kom ihåg att perfektionism — att du försöker göra en perfekt inventering och behaga andra — kan hindra dig från att vara fullständig.

Rädslan för att någon ska läsa vad du har skrivit kan vara en berättigad oro, men du kan övervinna den. De av oss som gjort en inventering var tvungna att möta denna rädsla. Vi fick göra vad vi kunde för att ingen

skulle kunna läsa vår inventering och sedan överlämna resultatet till Gud. Vi måste bry oss mer om helande än om vårt ego och vårt rykte. Inventeringen krävde av oss att vi ständigt skulle anropa Gud om hjälp, att be honom om beskydd och vägledning när vi genomförde den. Du måste komma ihåg att steg 4 innebär att man stiger ut ur skammens skugga och för sig själv erkänner behovet av omvändelse. Om du ber om hur och var du kan gömma det du skriver så kommer Herren vägleda dig till vad som är bäst.

Ärlighet. Att vara ärlig mot sig själv om de syndfulla sidorna av sitt liv kan vara skrämmande. Ofta undviker människor att alltför noga betrakta sig själva i det förflutnas spegel, i rädslan att spegelbilden ska avslöja sanningen om vad deras liv har blivit. Nu när du tar det fjärde steget måste du på ett rättframt sätt möta sanningen om ditt liv och dina rädslor.

I din inventering upptäcker du inte bara dina svagheter utan kommer också att förstå och uppskatta dina starka sidor bättre. Ta med i din inventering dina goda egenskaper och de positiva saker som du har gjort. Faktum är att du är en kombination av svaga och starka sidor. När du blir villig att se hela sanningen om ditt förflutna — bra och dåligt — möjliggör du för himlens krafter att uppenbara sanningen och hjälpa dig att få ett rätt perspektiv på det förflutna. Herren hjälper dig att förändra ditt livs inriktning och fullgöra din gudomliga potential. Du lär dig att du liknar alla andra människor, med starka och svaga sidor. Du kan betrakta andra som jämbördiga.

Stöd. De som förstår vad uppmuntran och stöd innebär kan hjälpa dig med din återhämtning. De kan vägleda dig i att upptäcka den metod, struktur eller det tillvägagångssätt som fungerar bäst för dig när du granskar ditt förflutna. De kan uppmuntra dig om du blir missmodig.

Bön. När du funderar över omfattningen av steg 4 och den utmaning det innebär, fundera då över hur Herren har hjälpt dig under varje föregående steg. När du vände dig till Gud för att få tröst, mod och vägledning fann du den hjälp som fortsätter att vara med dig när du gör en inventering. Paulus lärde att Gud är "all trösts Gud, han som tröstar oss i all vår nöd". (2 Kor 1:3–4) Om du ber varje gång du sitter ner för att skriva din inventering så hjälper Gud dig. Du lär dig denna sanning då du tar detta till synes omöjliga steg — Gud finns och kommer alltid att finnas tillhands för dig, om du ber.

Befria dig från det förflutna

En del är oroliga över att forska i det förflutna av rädsla över att skapa falska minnen ur vaga eller överdrivna intryck. Begrunda under din inventering endast de minnen som är tillräckligt tydliga för att noggrant kunna gås igenom. Återigen är tillit till Gud svaret. Om du gör din inventering under uppriktig bön, med verkligt uppsåt, med tro på Kristus, kan du lita på att han hjälper dig minnas det som är till hjälp för återhämtning.

Ett härligt resultat av att fullgöra steg 4 är att du tar ett stort steg mot att befria dig från beteenden som kännetecknar ditt förflutna. Den spegelbild av dig själv som du ser när du avslutar detta steg kan inspirera dig att ändra din livsinriktning, om du låter det ske. Genom Frälsarens kärlek och nåd behöver du inte bli det du har varit. Genom att åkalla Herren om vägledning då du undersöker ditt liv lär du dig att se dina upplevelser som inläringstillfällen. Du finner att genom att avslöja svagheter som du har brottats med så länge kan du gå framåt mot ett nytt liv.

Åtgärder

Skriv dagbok och sök den Helige Andens vägledning

För många av oss kan en inventering vara vårt första försök att skriva om vårt liv. En dagbok kan fortsätta att vara ett mycket kraftfullt redskap under återhämtningen. Herrens profeter har ofta undervisat om betydelsen av dagböcker. President Spencer W Kimball gav till exempel rådet: "Skriv ... om det du gör, dina innersta tankar, dina framgångar och misslyckanden, ditt umgänge med andra människor, dina triumfer, dina intryck och ditt vittnesbörd." ("Kanhända kommer änglar att citera den", *Nordstjärnan*, jun 1977, s 25)

När du i börens anda skriver om ditt liv ger du den Helige Anden möjlighet att hjälpa dig inse och förstå de potentiella lärdomar som kan dras från var och en av dina upplevelser. Om du för närvarande inte för dagbok så uppmuntrar vi dig att börja. Om du redan gör det så uppmuntrar vi dig att skriva med större allvar så att Herren kan undervisa dig och berika din insikt genom sin Ande.

Gör en redovisning av ditt liv, av det förflutna och det nuvarande

Att göra färdig en inventering tar tid. Det finns ingen anledning att rusa igenom den, men du behöver sätta

BEKÄNNELSE

NYCKELPRINCIP: Erkänn för dig själv, för din himmelske Fader i Jesu Kristi namn, för vederbörlig prästadömsauktoritet och för en annan person, exakt vilka fel och brister du har.

Någonting som förenar många som har lidit av missbruk är en känsla av isolering. Även i en folk-skara, eller under aktiviteter där andra kanske känner en viss gemenskap, så kändes det som om vi inte passade in. När vi besökte stödgrupper började vi frigöra oss från den känslomässiga isolering som missbruk frodas i. Allra först var det många av oss som bara satt och lyssnade, men slutligen kände vi oss tillräckligt trygga för att tala och berätta om oss själva. Ändå var det mycket som vi behöll för oss själva — skamliga saker, genanta saker, hjärtslitande saker, sådant som fick oss att känna oss sårbara.

Vi gjorde ärliga och grundliga inventeringar av oss själva i steg 4, men det var något som ägde rum i ensamhet. Vi var fortfarande ensamma med det förflutnas skam. Inte förrän vi tog steg 5 kunde vi kasta av oss våra isolerande hemligheters bojor och få ett visst perspektiv på oss själva och det förflutna. Bekännelsen inledde en process av uppdagande då vi uttryckte ånger för vänner, familj och andra. Det var en del av en fortlöpande process att reparera och återupprätta brutna förhållanden. Bekännelsen inbegrep också att söka förlåtelse av Herren genom bön och genom nödvändiga prästadömskanaler.

Vi tyckte det var bäst att ta steg 5 så snart som möjligt efter att ha fullgjort steg 4. Att skjuta upp det vore som att inse att man har ett infekterat sår utan att rengöra det. Steg 5 tycktes överväldigande, men när vi bad Herren om hjälp gav han oss mod och kraft. Efter att ha gått igenom vår personliga inventering bekände vi för vår biskop allting som var olagligt eller en synd eller felsteg som skulle ha förhindrat oss från att ha en tempelrekommendation. Detta avslöjande för vederbörlig prästadömsauktoritet var en nödvändig del av återhämtning och helande.

Vi valde också ut en annan betrodd person för vilken vi kunde avslöja exakt vad våra felsteg bestod av. Vi försökte välja någon som gått igenom steg 4 till 5 och som hade en fast förankring i evangeliet. Vi började mötet

med bön för att inbjuda Anden, och därefter läste vi högt ur våra inventeringar. De som lyssnade till våra inventeringar hjälpte oss ofta att inse på vilka punkter vi bedrog oss själva. De hjälpte oss att få perspektiv på vårt liv och att undvika att överdriva eller förminska vårt ansvar.

Att skriva dessa inventeringar var som att skriva om hundratals olika händelser i vårt liv. I steg 5 kunde vi se vårt liv utvecklas, händelse efter händelse, som en fortlöpande berättelse. När vi gjorde detta började vi känna igen svaghetsmönster som hade påverkat våra val. Vi började förstå våra tendenser till negativa tankar och känslor (egensinne, rädsla, högmod, självömkan, avundsjuka, självgodhet, vrede, motvilja, otyglade passioner, och så vidare). Dessa tankar och känslor var verkligen det som kännetecknade våra felsteg.

I steg 5 visade vi för Gud, oss själva och ett annat vittne, vår avsikt att leva ett nytt liv som helt grundar sig på att uttala och leva efter sanningen. Även om steg 5 var ett av de svåraste stegen att ta blev vi uppmuntrade av rådet från president Spencer W Kimball: "Omvändelse kan aldrig komma förrän man blottat sin själ och tillstått sina handlingar utan ursäkter eller rationaliseringar ... De personer som väljer att se verkligheten som den är och förändrar sina liv kanske finner omvändelsen vara den svårare vägen först, men då de sedan smakar dessa frukter, finner de att den vägen är oändligt mera önskvärd." ("Omvändelsens evangelium", *Nordstjärnan*, mar 1983, s 3)

Vi har upplevt det som president Kimball lärde oss. När vi ärligt och grundligt gick igenom steg 5 fanns det inte längre någonting kvar att dölja. Vi visade utåt vår önskan att "avstå från alla [våra] synder" (Alma 22:18) så att vi kunde få större kunskap om Guds kärlek, och kärleken och stödet från många goda människor i vår omgivning.

Åtgärder

Börja med att söka förlåtelse; rådgör med biskopen vid behov; var ärlig mot Gud, dig själv och andra

"Det är alla människors plikt att bekänna alla sina synder för Herren." (Bible Dictionary, "Confession", s 649) Mer allvarliga överträdelser måste bekännas för vederbörande prästadömsledare, vanligtvis biskopen.

HJÄRTATS FÖRVANDLING

NYCKELPRINCIP: Var belt beredd att låta Gud avlägsna alla dina karaktärsfel.

Efter det starka känslomässiga och andliga renandet i steg 4 och 5 var de flesta av oss förvånade över hur vi förändrats. Vi bad med större iver, begrundade skrifterna mera regelbundet och var mer konsekventa med att föra dagbok. Vi förberedde oss på att ingå och hålla heliga förbund genom att besöka sakramentsmötet.

När vi tog steg 5 var det många av oss som träffade sin biskop för att få hjälp med omvändelseprocessen. De flesta av oss upptäckte att vårt missbruk inte frestade oss lika intensivt och inte så ofta. En del av oss var redan fri från sitt missbruk. Med sådana storslagna förändringar i vår beteende och i vårt liv undrade en del av oss varför vi behövde ta ytterligare steg.

Allteftersom tiden gick märkte vi dock att avhållsamhet tycktes göra våra karaktärsfel mer tydliga, särskilt för oss själva. Vi försökte styra våra negativa tankar och känslor, men de fortsatte att upprepa sig, förfölja oss och hota vårt nya avhållsamma liv och vår aktivitet i kyrkan. De som förstod återhämtningens andliga innebörd fick oss att inse att även om det var underbart med alla yttre förändringar i vårt liv så ville Herren välsigna oss ännu mer. Våra vänner hjälpte oss inse att om vi inte bara ville undvika vårt missbruk, utan faktiskt också förlora vår önskan att återvända till det, så måste vi uppleva hjärtats förvandling. Denna hjärtats förvandling är syftet med steg 6.

”Hur?” utropar du kanske. ”Hur kan jag ens börja med att genomföra en sådan förändring?” Låt inte dessa känslor göra dig nedslagen. Steg 6, liksom stegen före det, kan kännas som en överväldigande utmaning. Hur smärtsamt det än kan verka måste du erkänna, som vi gjorde, att igenkännandet och bekännandet av dina brister i steg 4 och 5 inte nödvändigtvis innebar att du var redo att upphöra med dem. Du inser kanske att du fortfarande håller fast vid gamla reaktionsmönster om hur man handskas med livets påfrestningar — kanske till och med ännu mer nu när du har släppt taget om ditt missbruk.

Det kanske svåraste att erkänna är att du fortfarande hyser en högmodig önskan att förändra dig utan Guds hjälp. Steg 6 innebär att åt Gud överlämna allt kvarvarande högmod och egensinne. På samma sätt som steg 1 och 2 kräver steg 6 att du ödmjucar dig och erkänner ditt behov av Kristi återlösande och förvandlande kraft. Trots allt har hans försoningsoffer gjort det möjligt för dig att genomföra varje steg fram till denna punkt. Steg 6 är inget undantag.

När du kommer till Jesus Kristus och söker hans hjälp med detta steg, blir du inte besviken. Om du litar på honom och har tålmodighet med processen får du uppleva hur falsk stolthet gradvis ersätts av ödmjukhet. Han väntar tålmodigt på att du ska göra dig av med din gamla ansträngning till förändring på egen hand, och så snart du vänder dig till honom får du återigen uppleva hans kärlek och kraft för din skull. Ditt motstånd mot att ge upp gamla beteendemönster ersätts av ett öppet sinne då Anden mjukt föreslår ett bättre sätt att leva. Din rädsla för förändring minskar då du inser att Herren förstår den smärta och det hårda arbete som detta kräver.

När processen att komma till Kristus slår rot i ditt hjärta finner du att de felaktiga åsikter som gav bränsle åt negativa tankar och känslor gradvis ersätts av sanning. Du tillväxer i styrka när du fortsätter att studera Guds ord och begrundar dess personliga tillämpning. Genom andra människors vittnesbörd hjälper Herren dig att inse sanningen att du inte befinner dig bortom hans förmåga att hela. Önskan att skylla på andra för dina karaktärsfel eller rationalisera bort behovet av en hjärtats förändring, ersätts av att du vill hållas ansvarig inför honom och att underkasta dig hans vilja. Genom profeten Hesekiel förkunnade Herren: ”Jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött.” (Hes 36:26)

Herren vill välsigna dig med ett sinnelag som gör att du kan förena dig med honom i sinne och hjärta, liksom han förenade sig med Fadern. Han vill ge dig vila från din isolering från Gud Fadern, den isolering som orsakade den rädsla som bidrog till ditt missbruk. Han vill göra försoningen verksam i ditt liv, här och nu.

När du ger akt på Andens maningar och fäster blicken på Frälsaren för frälsning, inte bara från miss-

bruk utan också från karaktärsfel, så kan du vara förvissad om att ett nytt karaktärsdrag kommer att växa fram ur ditt villiga hjärta. En växande önskan att helgas av Gud gör dig redo för en förändring av själva ditt väsen. En av de bästa beskrivningarna av denna process finns i dessa ord av president Ezra Taft Benson:

”Herren arbetar inifrån och ut. Världen arbetar utifrån och in. Världen vill ta bort människorna ur slummen. Kristus tar bort slummen ur människorna, och sedan tar de sig själva ur slummen. Världen vill forma människorna genom att förändra deras omgivning. Kristus förändrar människorna, som sedan förändrar sin omgivning. Världen vill forma det mänskliga beteendet, men Kristus kan förändra människans natur.” (*Nordstjärnan*, nr 2 1986, s 5)

”Må vi bli övertygade om att Jesus är Kristus, välja att följa honom, förändras för honom, ledas av honom, uppfyllas av honom och födas på nytt.” (*Nordstjärnan*, nr 2, 1986, s 5)

Åtgärder

Var villig att låta Frälsaren omvända ditt hjärta, delta i Kristi samvaro genom att besöka Söndagsskolan och Hjälpföreningen eller prästadömsmötet.

När vi döptes var det få av oss som förstod den sanna omvändelsens livslånga process. Men president Marion G Romney i första presidentskapet gav en tydlig förklaring av den: ”Hos den som är fullständigt omvänd har en önskan efter sådant som strider mot Jesu Kristi evangelium i själva verket slocknat. Och den har ersatts med en kärlek till Gud, med en bestämd och förhärskande beslutsamhet att hålla hans bud.” (Conference Report, Guatemala Area Conference 1977, s 8; se också *Nordstjärnan*, jul 2002, s 27.)

När du upplever den fortlöpande återhämtningens underverk — först från ett destruktivt missbruksbeteende och därefter från karaktärsfel — upplever du sann omvändelse. Du börjar vakna upp och komma till besinning, på samma sätt som den återfunne sonen kom till besinning. (Se Luk 15:17.) Du börjar inse att för att återvända till vår himmelske Faders rike måste du inte bara vakna upp och stå upp utan också låta Jesus Kristus vara din Återlösare.

När du överlämnar ditt hjärta till Gud och blir allt ödmjukare så blir ditt beslut att inte upprepa tidigare beteenden fastare och fastare. När du befriats från det

förflutnas fångenskap känner du dig mer och mer tillfreds bland bröder och systrar i kyrkan. Du upptäcker att du har en önskan att återvända och samlas in som ett Guds barn och räknas bland fåren i hans hjord. (Se 1 Nephi 22:24–26; Mosiah 27:25–26; Mosiah 29:20; Helaman 3:35.)

Var villig till förändring så att ofullkomligheter kan avlägsnas genom Guds kraft.

Oavsett om ditt missbruk har gällt alkohol, droger, spel, pornografi, självdestruktiva matvanor, tvångsmässigt köpande, eller andra beteenden eller ämnen som representerar ditt behov av verklighetsflykt och att dra dig undan stress eller utmaningar i ditt liv, kan du komma till insikt om att alltsammans började i ditt sinne och i ditt hjärta. Helandet börjar också i ditt sinne och i ditt hjärta. När du blir villig att låta dig förändras genom att komma till Jesus Kristus, lär du känna hans förmåga att hela.

Genom att ta steg 6 ökar du din beslutsamhet att avstå från tidigare missbruk genom ett fördjupat förhållande till Frälsaren, Jesus Kristus, och till Fadern, som sände honom. Du beslutar dig för att bli allvarligt sinnad liksom den unge profeten Mormon. (Se Mormon 1:15.) Du fortsätter att acceptera att Gud verkligen måste bli allt för dig för att du ska övervinna svagheter i tanke, ord och handling.

Studier och förståelse

Dessa skriftställen och uttalanden från kyrkans ledare kan hjälpa dig att avsluta steg 6. Använd dessa skriftställen och frågor för begrundan, studier och skrivande.

Avstå från alla dina synder

”Konungen sade ... vad skall jag göra för att bli född av Gud och få denna onde ande utdriven ur mitt bröst samt erhålla hans Ande, på det jag må bli fylld med glädje ... jag vill uppgiva allt jag äger ... för att kunna erhålla denna stora glädje ...

Konungen böjde sig ned på sina knän för Herren, ja, han lade sig framstupa på marken och ropade högt och sade:

’O Gud! ... jag vill avstå från alla mina synder, på det jag må känna dig och bliva upprest från de döda samt bliva frälst på den yttersta dagen.’ (Alma 22:15, 17–18)

ÖDMJUKHET

NYCKELPRINCIP: Be ödmjukt din himmelske Fader att ta bort dina brister.

Alla steg kräver ödmjukhet, men steg 7 är mest rakt på sak: ”Be ödmjukt din himmelske Fader att ta bort dina brister.” Det ödmjuka hjärta vi utvecklade i steg 6 fick oss att böja knä i steg 7 för att be Herren om att avlägsna våra brister. När vi nått fram till denna punkt var vi redo att be utan annan motivation än vår önskan att bli ett i hjärta och sinne med vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus. Vi var inte längre nöjda med en förändring av vanor eller inte ens med en förändring av vår livsstil. Vi var slutligen redo att låta Gud förändra oss helt och hållet.

Steg 7 representerade för var och en av oss en sådan total underkastelse till Frälsaren att många av oss inte kunde låta bli att ropa i sitt hjärta, som Alma gjorde: ”O, Jesus, du Guds Son, förbarma dig över mig.” (Alma 36:18) Äkta ånger fyllde vårt hjärta, inte bara för att vi hade lidit eller fått andra att lida, utan också därför att vi även i vår återhämtning kände sorg över att vi fortfarande inte kunde avlägsna våra egna brister.

Efter att ha fått förnimma en del av Guds kärlek ville vi överge alla våra synder, även all benägenhet att synda, så att vi skulle känna honom bättre. Slutligen, frivilligt och av allt vårt hjärta, överlämnade vi hela vår själ till Gud och bad honom att förlåta oss och göra oss till hans avbild. Vi hade slutligen kommit till insikt om att inget annat namn, inget annat sätt eller medel, kan ge oss fullständig förlåtelse för våra synder. Vi höll inte tillbaka någonting när vi vädjade till Fadern att han, i sin oändliga barmhärtighet, skulle förlåta oss för allt vårt högmod, våra överträdelse och brister. Vi bad att han skulle bevilja oss sin nåd, att vi genom honom skulle kunna hålla fast vid detta nya sätt att leva.

Herren påbörjade inte en sådan genomgripande förändring av hela vår karaktär förrän vi tillät honom att göra det. Steg 7 var vårt beslut. Vi var tvungna att ödmjuka oss medvetet. Vi behövde överge varje uns av självtillräcklig stolthet och erkänna att våra försök att frälsa oss själva hade varit otillräckliga. Vi behövde känna och leva efter den sanning som kung Benjamin lärde — att vi alla är tiggare inför Gud och att vi inte har något hopp om frälsning genom våra egna

ansträngningar, utan endast genom Jesu Kristi nåd och barmhärtighet. (Se Mosiah 2:21; 4:19–20.)

Steg 7 markerade för var och en av oss det ögonblick då vi slutligen utan förbehåll hängav oss åt den eviga sanning som lärdes ut i Mosiah 16:4: ”Så gick hela människosläktet förlorat, och se, det skulle hava gått för evigt förlorat, om icke Gud hade återlöst sitt folk från deras förlorade och fallna tillstånd.” Vår erfarenhet lärde oss att när vi tog steg 7 var vi inte ursäktade från det arbete som vi hade att utföra. Vi behövde fortfarande vara tålmodiga och ”sträva framåt med ståndaktighet i Kristus”. (2 Nephi 31:20)

Vi hade inte blivit helt befriade från önskan att synda. Vi behövde lära oss att acceptera livet på Guds villkor och vänta på hans avsikter och val av tidpunkt — även när det gällde avlägsnande av våra brister. När vi tog steg 7 lärde vi oss att leva med samma ödmjukhet och tålmod inför Gud som Alma och hans bröder visade då deras bördor blev lättade men inte borttagna: ”De underkastade sig glada och med tålmod allt vad Herren ville.” (Mosiah 24:15) Vi övergav slutligen tanken att vi kunde fullkomliggöra oss själva, och vi accepterade sanningen att Gud vill att vi ska övervinna våra svagheter i detta liv genom att komma till Kristus och bli fullkomnade i honom. Vi fann att genom hans nåd gjorde han det möjligt för oss att förneka oss all ogudaktighet och förstå att frälsning inte kommer av vår egen kraft utan genom hans kraft. (Se Moroni 10:32.)

Varje steg kommer dock med en förmaning och steg 7 är inget undantag. Vi som har omfattat dessa principer måste varna dig för att du inte kan förvänta dig att ta detta steg utan offer — och det med rätta. I Läran och förbunden 59:8 befäller Herren: ”Du skall offra ett offer i rättfärdighet åt Herren, din Gud, ja, ett förkrossat hjärta och en bedrövad ande.” Detta offer är själva kärnan i steg 7. Även när du känner smärtan i din egen pånyttfödelse, minns då att hans lidande, inte ditt, utgör garanten för din återlösning från synden. Ditt offer är bara en ödmjuk påminnelse om hans ”stora och sista offer” för din skull. (Alma 34:14)

När du lägger allt i Guds händer har du slutligen gjort allt du kan för att få hans omissskännliga vittnesbörd om att dina synder är förlåtna, att ditt förflutna verkligen hör det förgångna till. Liksom människorna som omvändes i Mormons bok kan du vittna om att du

SÖKA FÖRLÅTELSE

NYCKELPRINCIP: Gör en lista över alla de personer du skadat och var villig att gottgöra dem.

Före vår återhämtning var våra av missbruk fyllda livsstilar som en tornado full av destruktiv energi som skar sönder våra relationer och lämnade mycken ödeläggelse bakom sig. Steg 8 var ett tillfälle att göra upp en plan för att rensa upp bland vrakspillrorna och bygga upp allt som gick att rädda. När vi kände den helande kraften i Frälsarens barmhärtighet då vi arbetade på steg 7, kände vi oss angelägna om att nå ut till andra och hela brutna relationer. Vi lärde oss emellertid att ett impulsivt framstormande för att göra bot och bättring utan att ta sig tid för bön och kanske inhämta råd från en betrodd rådgivare, till exempel biskopen eller annan prästadömsledare, kunde vara lika skadligt som att inte göra bättring. Steg 8 utgjorde en försäkring om att inte skada andra då vi började kontakta dem i steg 9.

Innan vi kunde återbygga relationer behövde vi identifiera de relationer som var skadade. Vi började skriva upp namnen på personer som vi hade skadat, men många av oss upptäckte att vi inte kunde skriva upp namnen på dessa personer utan att tänka på personer som skadat oss och distraheras av bittra känslor. Vi avlade en uppriktig bekännelse för Herren om våra negativa känslor. Han visade oss att vi ställdes inför samma beslut som mannen i liknelsen som, efter att ha fått förlåtelse för alla sina skulder, behövde förlåta andra. Vi kunde nästan höra Herren säga till oss: "Hela skulden efterskänkte jag dig, därför att du bad mig. Borde inte du också ha förbarmat dig över din medtjänare, liksom jag förbarmade mig över dig?" (Matt 18:32–33)

Om du upptäcker att du ställs inför dessa problem kan du behöva göra det som många av oss har gjort. Innan du gör upp en lista över de personer som du behöver söka förlåtelse ifrån, skriver du upp de personer som du behöver förlåta. Bli inte förvånad om en del namn finns med på båda listorna. Människor snärjs ofta in i fruktansvärda kretslopp av ömsesidig kränkning av varandra. För att bryta dessa kretslopp av ömsesidigt förakt måste någon vara villig att förlåta.

För att inleda denna förlåtelsens process fann vi än en gång att skrivandet var ett ovärderligt verktyg. Bredvid namnen på de personer som vi behövde förlåta så skrev vi upp hur vi ursprungligen kände oss när smärtsamma händelser inträffade och vad vi fortfarande var frestade att känna. Listan hjälpte oss att vara konkreta i våra böner när vi uttryckte alla våra ouppklarade känslor för Fadern. Vi vädjade om Kristi nåd och hjälp att nå ut till andra med samma barmhärtighet som han ger oss. Om vi fann personer på våra listor som vi hade speciellt svårt att förlåta antog vi Frälsarens råd att be för deras välfärd, och be om alla de välsignelser för dem som vi själva skulle vilja ha. (Se Matt 5:44.)

När vi bad om hjälp att förlåta andra — även om det först kändes oärligt — blev vi slutligen välsignade med en förunderlig känsla av omtanke. Till och med i extrema situationer fick de personer som gick tillväga på detta sätt förmåga att förlåta långt utöver sin egen förmåga. En syster tillbringade flera veckor med att skriva om sin barndom och att be för sin missbrukande far. Hon vittnar med glädje om att Frälsaren har befriat henne från hennes negativa, smärtsamma känslor inför sin far. När vi gjorde en liknande ansträngning lärde vi oss att vi genom att göra en inventering över det vi känner oss förbittrade över och lägga fram det inför Frälsaren, upphörde vi slutligen med att vara offer för det som skadar oss. När vi ärligt försökte släppa taget om de oförrätter som riktades mot oss, fann vi att vi kunde färdigställa vår lista över dem som vi hoppades skulle förlåta oss.

När du når fram till denna punkt och påbörjar din lista bör du be om vägledning från Herren. Dessa riktlinjer kan vara till hjälp. Fråga dig själv: "Finns det någon i mitt liv, i det förflutna eller i nuet, som jag känner mig generad, obekvämt eller skamsen inför?" Skriv ner deras namn och motstå frestelsen att rättfärdiga dina känslor eller ursäkta dina negativa handlingar mot dem. Ta naturligtvis med dem du hade för avsikt att såra, och dessutom dem som du inte hade för avsikt att såra. Ta med dem som har gått bort och dem som du inte har en aning om hur du ska kontakta. Du kommer att ta itu med dessa speciella fall när du tar steg 9. Just nu, när du arbetar igenom steg 8, räcker det att du inriktar dig på din villighet att vara noggrann och konsekvent i din ärlighet.

Var grundlig och sök efter det som du försummade att göra eller sådant som du lämnade ogjort och som skadade andra. Bortse inte från småsaker. Fundera ärligt över den skada som du orsakade andra då du hängav dig åt ditt missbruk, även om du inte var aggressiv mot dem. Erkänn den skada du utsatte nära och kära och vänner för genom att vara oansvarig, retlig, kritisk, otålig och ohederlig. Sök efter allting, stort som smått, som bidrog till en annan människas bördor eller som gjorde en annan person ledsen eller bekymrad. Sök efter lögnen som du uttalade eller löften som du bröt och sätt varpå du manipulerade eller utnyttjade andra. Skriv upp var och en som påverkades. Kanske kan inventeringen i steg 4 vara till god hjälp i denna process.

Slutligen, när du skrivit upp alla som du sårat, skriv upp ytterligare ett namn på listan — ditt eget. När du hängav dig åt ditt missbruk skadade du inte bara andra utan också dig själv.

Kom ihåg när du arbetar med detta att steg 8 inte är en övning i att skuldbelasta någon — vare sig dig själv eller personerna på listan. Frälsaren lyfter skuldens och skammens bördor då du tar ytterligare en ärlig blick på problemen i dina relationer och din del i dem. Genom att vara villig att bättra dig har du nytta av den frid som kommer av vetskapen om att vår himmelske Fader är nöjd med dina ansträngningar. Detta steg hjälper dig att göra det som gör det möjligt för Frälsaren att befria dig från ditt förflutna. Din villighet gör dig redo att ta steg 9.

Åtgärder

Förlåt dig själv och andra. Gör upp en lista över människor som du kan ha sårat eller skadat

I steg 8 inleder du ett förunderligt äventyr då du relaterar till dig själv med ett nytt hjärta, till andra och till livet. Du är redo att bidra med frid till världen istället för stridigheter och negativa känslor. Du är villig att sluta döma andra på ett orättfärdigt sätt och att avstå från att göra en inventering över andras människors liv och felsteg. Du är redo att sluta förminska betydelsen av ditt eget beteende eller urskulda dig. Du är villig att göra ännu en grundlig inventering — denna gång över dem som du har skadat.

Även om det kan kännas skrämmande att tänka på det, kan du bli villig att träffa människorna på din lista när tillfälle uppstår. Du kan förbereda dig för att göra allt du kan för att gottgöra dem. Du kan leva av tro på

Herren, inte i rädsla över vad andra kan göra. Du kan i steg 8 bli villig att leva ett liv väglett av principer i stället för skam eller rädsla.

Sök kärlekens gåva och be för andra

I tusentals år har människan försökt läsa Paulus stora tal om kärlek och försökt att anpassa sitt liv efter det. Många har kämpat med att uppnå kärlek och har ofta fallit och kommit förfärligt till korta när de gjort detta.

Profeten Mormons skrifter tydliggör vad kärlek är och hur man uppnår den. Han definierade kärlek som "Kristi rena kärlek" och lärde att Fadern ger den till dem som "bedjen till Fadern av allt hjärta" och till "alla som äro hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare". (Moroni 7:47–48)

Kärlek är en gåva vi får när vi lär oss att följa Jesus Kristus och när vi älskar honom av allt hjärta, själ och sinne. Fyllda med denna rena kärlek från honom och till honom finner vi att vi kan älska andra såsom han har älskat oss. Vi kan förlåta andra människor för deras felsteg och rätta till våra egna misstag.

När vi förbereder oss för att göra bot och bättring har många av oss funnit följande övning vara till hjälp. Tänk på någon som du har haft negativa känslor inför. Knäböj och be för honom eller henne varje dag i två veckor. För en uppteckning över hur dina tankar och känslor för denna person förändras. (Se Matt 22:37–38; 1 Kor 13; 1 Joh 4:19; Moroni 7:44–48.)

Studier och förståelse

Dessa skriftställen och uttalanden från kyrkans ledare kan hjälpa dig då du tar steg 8. Använd dessa skriftställen och frågor för begrundan, studier och skrivande.

Kristi fridsamma efterföljare

"Därför skulle jag vilja tala till eder, som äro i kyrkan, vilka äro Kristi fridsamma efterföljare och som hava erhållit ett fullkomligt hopp, medelst vilket I kunnen ingå i Herrens vila nu och allt framgent, ända till dess I skolen vila hos honom i himmelen.

Nu, mina bröder, dömer jag så om eder på grund av eder fridsamma samvaro med människorna." (Moroni 7:3–4)

- *Under de första sju stegen påbörjade du processen att bli en fridsam efterföljare till Kristus. Då du har frid med Herren är du bättre förberedd att uppleva frid med andra. Vilka andra steg behöver*

ÅTERSTÄLLELSE OCH FÖRLIKNING

NYCKELPRINCIP: Gottgör direkt, när så är möjligt, alla de personer du har skadat.

När vi gick vidare till steg 9 var vi redo att söka förlåtelse. Liksom Mosiahs botfärdiga söner som gick ut och ”strävade med iver att gottgöra de skador de tillfogat kyrkan” (Mosiah 27:35), ville vi gottgöra det vi gjort fel. Men ändå, när vi ställdes inför steg 9, visste vi att vi inte kunde förverkliga våra önskningar om inte Gud välsignade oss med sin Ande. Vi behövde mod, urskillningsförmåga, lyhördhet, klokhet och att handla i rätt tid. Detta var inte egenskaper som de flesta av oss var i besittning av vid denna tidpunkt. Vi insåg att steg 9 ännu en gång skulle pröva vår villighet att ödmjuka oss och söka hjälp och nåd från Herren.

På grundval av de erfarenheter vi gjort i denna uppförande process ger vi några förslag. Det är mycket viktigt att du inte är impulsiv eller vårdslös då du försöker gottgöra dina felsteg. Det är lika viktigt att du inte skjuter upp gottgörelsen. Många av dem som återhämtar sig har fått återfall då de har låtit rädsla hindra dem från att utföra steg 9. Be om Herrens vägledning och rådgör med en betrodd rådgivare för att få hjälp att undvika dessa fallgropar.

Ibland kan du frestas att undvika kontakt med någon på din lista. Men vi rekommenderar att du motstår denna frestelse, såvida inte, naturligtvis, en laglig restriktion hindrar dig från att träffa någon. En anda av ödmjukhet och en känsla av ärlighet kan reparera skadade relationer då du gör rimliga ansträngningar till personlig kontakt. Låt dessa personer veta att du träffar dem för att gottgöra det du gjort. Respektera deras önskningar om de antyder att de helst inte vill diskutera saken. Om de ger dig chans att be om ursäkt var då kortfattad och konkret om den situation du kommer ihåg. Detaljer är inte nödvändiga. Syftet är inte att förklara eller återge din syn på saken. Syftet är att erkänna de felsteg du har begått, framföra en ursäkt och gottgöra när så är möjligt. Argumentera inte med dem och kritisera dem inte, även om de inte reagerar positivt eller tillmötesgående. Närma dig varje person i en anda av ödmjukhet och erbjud förlikning, aldrig urskuldande.

Att be om förlåtelse för vissa handlingar kan vara särskilt prövande. Du kan till exempel behöva ta upp frågor som kan medföra rättsliga följder, till exempel oärlighet eller en allvarlig sexuell synd. Du kan bli frestad att överreagera eller ursäkta dig för att undvika gottgörelse. Du bör under bön söka kyrklig eller professionell rådgivning innan du vidtar någon åtgärd i dessa mycket allvarliga fall.

I andra fall kanske det inte finns något sätt för dig att direkt gottgöra det du gjort. Personen kan vara död, eller du kan kanske inte hitta platsen där han eller hon bor. I sådana fall kan du ändå indirekt utöva gottgörelse. Du kan skriva ett brev till personen där du uttrycker din ånger och önskan om förlikning, även om brevet inte kan levereras. Du kan överlämna en gåva till ett välgörande ändamål som personen tycker särskilt mycket om. Du kan finna någon som påminner dig om den personen och göra någonting som hjälper honom eller henne. Eller du kanske kan göra någonting för att hjälpa någon i familjen anonymt.

Det kan finnas tillfällen då det är smärtsamt eller till och med skadligt för personen som man försöker gottgöra att kontakta honom eller henne. Om du tror att så kan vara fallet så diskutera situationen med en betrodd rådgivare innan du fortsätter. Denna del av återhämtningen får aldrig leda till ytterligare skada för andra. Du kan också ibland ha orsakat skada som ligger bortom mänsklig förmåga att rätta till. Äldste Neal A Maxwell talade om denna realitet: ”Ibland är det emellertid inte möjligt att återställa i egentlig bemärkelse som till exempel när man orsakat förlusten av en annan persons tro eller dygd. I stället kan senare exempel på rättfärdighet utgöra en form av återställelse.” (Nordstjärnan, jan 1992, s 36) Från det ögonblick då du bestämmer dig för att anta dessa sanna principer som din nya livsstil, inleds din gottgörelse.

Efter att ha gottgjort de flesta av dina tidigare handlingar så finns det kanske fortfarande en eller två personer som du känner att du inte orkar med att träffa. Förtvivla inte. Många av oss har handskats med samma realitet. Vi rekommenderar att du uttrycker dina känslor för Herren i ärlig bön. Om du fortfarande känner stor rädsla eller vrede mot en enskild person bör du troligen uppskjuta mötet med honom eller henne. För att övervinna negativa känslor kan du be om kristuslik

DAGLIG ANSVARIGHET

NYCKELPRINCIP: Fortsätt att göra en självrannsakan och erkänn genast när du har fel.

När du kommit fram till steg 10 är du redo för ett nytt sätt att leva. De första nio stegen hjälpte dig att lära dig ett livsmönster utifrån andliga principer. Dessa principer blir nu den grundval som du bygger vidare på under resten av ditt liv.

Genom att ta de första nio stegen har du tillämpat principer inom evangeliet — tro på Herren Jesus Kristus och omvändelse. Du har bevittnat mirakulösa förändringar i ditt liv. Du har upplevt kärlek och tolerans, och du har utvecklat en önskan om frid. Begäret efter ditt missbruk har nästan helt försvunnit. När du frestas lägger du ofta märke till att du ryggar tillbaka för ditt missbruk istället för att känna begär efter det. Du känner ödmjukhet och vördnad inför vad vår himmelske Fader har gjort och som du inte kan göra ensam.

De slutliga tre stegen hjälper dig att uppehålla ditt nya andliga sätt att leva, följaktligen kallas de ofta för *bevarande steg*.

Självrannsakan under livets gång är inget nytt. I Mormons bok lärde Alma att det krävs ansträngning för att uppehålla en mäktig förändring i hjärtat. I vers efter vers lärde han att ärlig, bedjande självbedömning och omedelbar omvändelse måste utgöra en ständigt återkommande del av livet. (Se Alma 5:14–30.) För att behålla det du har vunnit måste du hålla dig i god andlig kondition. Du gör detta genom att ställa det slags djuplodande frågor som Alma ställde om våra känslor, tankar, motiv och beteende. Genom daglig utvärdering av dig själv undkommer du att halka in i förnekelse och självbelåtenhet.

Som du lärde dig i steg 4 och 5 måste din inventering täcka mer än ditt beteende för att ditt hjärta ska förvandlas. Du måste också utforska dina tankar och känslor. Denna princip är lika sann i steg 10. Fortsätt att vara uppmärksam på högmod i alla dess former, och lägg ödmjukt fram dina svagheter inför din himmelske Fader, som du lärde att göra i steg 6 till 7. Om du känner oro, självömkan, förbittring, är köttsligt sinnad, eller är rädd på något sätt, vänd dig omedelbart till Fadern och låt honom ersätta dessa tankar med frid.

När du är uppmärksam på dina tankar och känslor kan du också upptäcka om du har kvar negativa uppfattningar. Be din Fader i himlen att ta bort dessa. När du tar steg 10 behöver du inte längre hemfalla åt urskuldande, bortförklaringar eller skylla på någonting eller någon. Ditt mål blir att bibehålla ett öppet hjärta och ett sinne fokuserat på det som Frälsaren lärde ut.

De flesta av oss följer steg 10 genom att göra en inventering varje dag. När du planerar din dag så undersök dina avsikter i bönsens anda. Gör du för mycket eller för lite? Tar du hand om dina grundläggande andliga, känslomässiga och fysiska behov? Tjänar du andra?

Fråga dig själv dessa och andra frågor då du dagligen söker balans och harmoni. Allteftersom dagen fortskrider kan du snabbt mota bort negativa tankar eller känslor som hotar att få grepp över dig. Var särskilt alert inför gamla beteenden eller tankemönster i mycket stressande situationer.

En del ser denna typ av inventering som en rast i arbetet. Ta under denna rast några ögonblick till att tillämpa på din omedelbara situation varje princip som du har lärt dig genom att följa stegen. Du minns snart hur viktigt det är att förlita sig på Herren då du gör allt för att återhämta dig. Du kan säga till dig själv i ett krisartat ögonblick: "Vilken karaktärsbrist hos mig framkallar detta? Vad har jag gjort för att bidra till problemet? Finns det någonting som jag kan säga eller göra, utan falska förevändningar, som leder till att både jag och den andra personen behåller vår värdighet? Herren har all makt. Jag är lugn och litar på honom."

Om du har handlat illa mot någon så gottgör det så snabbt som möjligt. Gör dig av med högmodet och påminn dig själv om att ett ärligt "jag hade fel" ofta är lika viktigt för läkandet av en relation som att säga "jag älskar dig".

Innan du går och lägger dig, utforska den dag som varit. Fråga dig själv om du fortfarande behöver rådgöra med Herren om negativa beteenden, tankar eller känslor. Förutom samråd med Herren kan du samtala med en rådgivare eller vän i programmet, någon som du kan lita på är objektiv om ditt tänkande.

Också i fortsättningen kommer du att göra misstag i umgänget med andra, men när du bestämmer dig för

PERSONLIG UPPENBARELSE

NYCKELPRINCIP: Sök genom bön och begrundan att få veta Herrens vilja och att få styrka att genomföra den.

När vi studerade och praktiserade återhämtningens steg blev vi förtrogna och belåtna med ett liv grundat på ödmjukhet och accepterande av Guds vilja. Borta var de ilska, förvirrade tillfällen då vi, om vi alls bad, antingen bad i en attityd av hårdnackat egensinne eller självomkan. Vi började leva så att vårt liv återspeglade president Ezra Taft Bensons profetiska råd: ”Den ständiga och mest återkommande frågan i vårt sinne, som berör varje tanke och handling i vårt liv, bör vara: ’Herre, vad vill du att jag skall göra?’ (Apg 9:6; översättning av King James Version) Svaret på denna fråga kommer bara genom Kristi ljus och den Helige Anden. Lyckliga är de som så lever att de är fyllda av både och.” (Se ”Jesus Kristus — Gåvor och förväntningar”, *Nordstjärnan*, feb 1977, s 57.)

I steg 11 avlade vi ett livslångt löfte att en dag i taget söka Herrens vilja och efter styrka att genomföra den. Vår största önskan var att förbättra vår förmåga att ta emot vägledning från den Helige Anden och att leva i enlighet därmed. Denna önskan var en mycket stor kontrast till den inställning vi hade då vi var hemfallna åt vårt missbruk.

Om du påminner om oss så trodde du, innan du påbörjade din återhämtning, att hopp, glädje, frid och fullbordan skulle komma från en jordisk källa. Oavsett om denna källa utgjordes av alkohol, droger, sex, hasardspel, oärligt handhavande av pengar, osunda matvanor eller beroende av någon — oavsett vad ditt missbruk bestod av — försökte du klara dig i en värld där du kände dig förvirrad, vilsen och ensam. När andra försökte älska dig kunde du kanske inte ta till dig det. Deras kärlek var aldrig tillräcklig. Ingenting tillfredsställde den hunger du kände. Men då du har levt i enlighet med återhämtningens principer har ditt hjärta och ditt liv förändrats.

Du har börjat förstå och sätta värde på ditt behov av Frälsaren, Jesus Kristus, och hans roll i ditt liv och att uppskatta Kristi ljus. Du har börjat inse att du inte bara

talat till dig själv när du känner ditt samvete leda dig. Oavsett hur klumpig och oerfaren du kan ha känt dig till en början så ber du nu till Fadern i Kristi namn om att komma närmare honom. Du söker medvetet ”efter denne Jesus om vilken apostlarna och profeterna hava skrivit”. (Ether 12:41)

Du studerar skrifterna eftersom de vittnar om honom i varje vers, särskilt i Mormons bok. I vittnesbörd efter vittnesbörd beskriver profeterna i Mormons bok hur man söker och finner en bättre insikt om Fadern genom den Helige Anden. Du har undersökt skrifterna och funnit dem vara sanna. Bön och begrundan har blivit hjärteblodet i ditt nya liv. Bön och begrundan brukade vara en försummad plikt, men nu är det ditt hjärtas önskan att knäböja inför vår himmelske Fader minst morgon och kväll och utgjuta ditt hjärta till honom i tacksamhet för Jesus Kristus och för den Helige Anden.

När du arbetar dig igenom steg 11 inser du ännu mer att du får kunskap eller uppenbarelse om Faderns vilja för dig genom den Helige Anden. Genom försoningen får du kraften (eller nåden) att utföra Faderns vilja. Du får veta att du är välsignad och får stöd av tre förhårligade, upphöjda personer — Gud Fadern, Jesus Kristus och den Helige Anden — som är förenade i makt och avsikt att åstadkomma din odödlighet och ditt eviga liv.

Du tillväxer i förmåga att motstå frestelser då du studerar skrifterna och ber och begrundar dem. Att lära sig ta emot uppenbarelse kräver övning och tålmod. Du kan förbereda dig genom att studera vad som har sagts av profeterna och apostlarna och genom att försöka leva efter deras lärdomar. Du kan förbereda dig genom att vara redo att ta emot, skriva ner, begrundas och följa den vägledning du får. När du uttrycker tacksamhet till Herren för de välsignelser du har tagit emot ökar din förmåga att ta emot vägledning.

När du avhåller dig från ditt missbruk får du större förmåga att ta emot den Helige Andens vägledning. Äldste Dallin H Oaks i de tolv apostlarnas kворum lärde: ”Den Helige Anden skyddar oss från att bli bedragna, men för att den underbara välsignelsen ska bli verklighet, måste vi alltid göra det som behövs för att behålla den Anden. Vi måste hålla buden, be om ledning och gå i kyrkan och ta del av sakramentet varje

söndag. Och vi får aldrig göra någonting som kan driva bort den Anden. Vi måste således undvika pornografi, alkohol, tobak och droger och alltid, alltid undvika att bryta kyskhetslagen. Vi får aldrig inta sådant eller göra sådant med våra kroppar som driver bort Herrens ande och lämnar oss utan andligt beskydd mot bedrägeri.” (Liabona, nov 2004, s 46)

Bön och begrundan är ett kraftfullt motgift mot rädsla och depression. Du ”har icke hunnit så pass långt, om det icke hade skett genom Kristi ord med orubbad tro på honom och fullkomlig förtröstan på hans förtjänst, som är mäktig att frälsa”. (2 Nephi 31:19) Endast genom att komma till Fadern genom Jesus Kristus, i hans namn, med hans Andes bistånd, kan du fortsätta att utvecklas och tillväxa andligen. Steg 11 representerar ett beslut att förbättra din relation till Gud genom en livslång vana att dagligen söka vägledning och lyda buden.

Åtgärder

Kom till Fadern i Jesu Kristi namn för att få vägledning och kraft genom enskild bön och begrundan. Ta emot och studera din patriarkaliska välsignelse

Allteftersom återhämtningen pågick lärde sig många av oss att stiga upp tidigt och söka en avskild stund för studier och bön. Om du inte redan har gjort det, så avsätt en tid för bön och begrundan, kanske på morgonen. Under denna tid kan du sätta Gud främst, före någon eller någonting under dagen. Knäböj om du kan. Be, ofta högt och till Fadern, och sök Andens vägledning. (Se Rom 8:26.) Studera sedan, använd skrifterna och de nutida profeternas lärdomar till vägledning för din begrundan. Läs ofta din patriarkaliska välsignelse. Begrunda under bön den vägledning du får i den. (Om du inte har fått en patriarkalisk välsignelse så tala med din biskop om att få en.)

Att skriva blir åter ett kraftfullt medel att uttrycka och bedöma dig själv då du skriver om dina tankar och känslor i en dagbok. Du kan också anteckna intryck av råd, tröst och visdom som kommer genom den Helige Anden.

När denna värdefulla tid av enskild begrundan är över, sluta inte att be. Tyst bön, i djupet av hjärta och sinne, blir ditt sätt att tänka under dagens lopp. Då du umgås med andra, då du fattar beslut, då du ställs inför känslor och frestelser — rådgör med Herren. Inbjud och eftersträva hans Andes ständiga närvaro, att du ska

vägledas att göra det som är rätt. (Se Ps 46:1; Alma 37:36–37; 3 Nephi 20:1.)

Meditera under dagens lopp över skrifterna och annan inspirerad litteratur. Fortsätt att be

På många sätt är steg 11 en naturlig fortsättning av dina försök i steg 10 att bevara medvetenheten om sanningen i ditt liv. När du planerar dina dagar, utför dina sysslor och går till sängs på kvällen, låt då ständigt ditt hjärta vara vänt till Gud i bön. Ett förslag är att använda en tanke från det som du har läst under dina morgonstudier och ofta begrunda den under dina dagliga göromål. Denna vana hjälper dig att bevara ditt sinne i samklang med sanningen.

Av naturen tenderar vi alla att vara odisciplinerade, men genom att ha blicken fäst på Jesus Kristus och det exempel som han har satt, finner du odmjukheten du behöver för att fortsätta underkasta dig Fadern. Liksom Frälsaren kan du uppriktigt säga ”ske din vilja” (Matt 26:42) under dagens lopp. Kristi ljus vägleder dig och förbereder dig för att ta emot den Helige Andens sällskap. Den Helige Andens umgänge blir mer beständigt, och din förmåga att känna igen och vittna om sanningen ökar.

Studier och förståelse

Studera följande skriftställen och uttalanden från kyrkans ledare. De ökar din förståelse och bidrar till din inläring. Du kan använda dessa skriftställen, uttalanden och frågor för andaktsfull begrundan, personliga studier och gruppdiskussion.

Närma dig Herren

”Hållen eder till mig, så skall jag hålla mig till eder. Söken mig med all iver, så skolen I finna mig. Bedjen så skolen I få, klappen så skall det öppnas för eder.” (L&F 88:63)

- *Herren respekterar din vilja och din handlingsfrihet. Han ger dig möjlighet att välja att komma till honom utan tvång. Han närmar sig dig när du inbjuder honom att vara nära. Skriv om hur du idag kan närma dig honom.*

TJÄNANDE

NYCKELPRINCIP: *Efter att ha blivit andligt pånyttfödd till följd av Jesu Kristi försoning, sprid detta budskap till andra och handla alltid efter dessa principer.*

Tjänande hjälper dig tillväxa i Andens ljus under resten av ditt liv. I steg 10 lärde du dig att utvärdera ditt liv varje dag och att ta ansvar för dina handlingar. I steg 11 lärde du dig att minnas Frälsaren i varje ögonblick så att du kunde få den Helige Andens vägledning så varaktigt som möjligt. Steg 12 inbegriper det tredje ankaret — att tjäna andra — vilket ger bestående återhämtning och syndernas förlåtelse.

För att förbli fri från missbruk måste du komma ut ur ditt skal och tjäna. Önskan att hjälpa andra är en naturlig följd av andligt uppvaknande.

Du har ett hoppets budskap till andra missbrukare, till alla plågade och bekymrade människor som är villiga att ta ett andligt tillvägagångssätt under övervägande för att förändra sitt liv och för alla som söker sanning och rättfärdighet. Budskapet är att Gud är en Gud som gör under, på samma sätt som han alltid har varit. (Se Moroni 7:29.) Ditt liv är ett bevis på det. Du blir en ny person genom Jesu Kristi försoning. Du sprider detta budskap bäst genom din strävan att tjäna andra. Då du tjänar så stärks och fördjupas din förståelse och kunskap om denna process.

Att vittna om hans barmhärtighet och nåd hör till det viktigaste tjänande du kan utföra. Att bära andras bördor genom goda gärningar och osjälviskt tjänande är en del av ditt nya liv som Kristi efterföljare. (Se Mosiah 18:8.)

President Ezra Taft Benson lärde: "Män och kvinnor som överlämnar sitt liv åt Gud upptäcker att han kan göra mycket mer av deras liv än de själva kan. Han fördjupar deras glädje, ökar deras klarsyn, upplivar deras förstånd, stärker deras muskler, upplyfter deras ande, mångfaldigar deras välsignelser, förökar deras möjligheter, tröstar deras själ, ger dem vänner och utgjuter frid över dem. Den som mister sitt liv i Guds tjänst finner evigt liv." (Se "Jesus Kristus — Gåvor och förväntningar", *Nordstjärnan*, feb 1977, s 59.)

Var bedjande då du överväger olika sätt att tjäna och sök alltid den Helige Andens vägledning. Om du är villig finner du många tillfällen att berätta om de andliga principer som du har lärt dig. Du upptäcker metoder att bära ditt vittnesbörd för andra och tillfällen att tjäna dem på många andra sätt. Då du tjänar dina medmänniskor bibehåller du ödmjukhet genom att inrikta dig på de evangeliets principer och övningar som du har lärt dig. Bara då kan du vara säker på att du har goda motiv och god inspiration. Var noga med att ge fritt, att inte förvänta ett visst resultat. Respektera andra människors handlingsfrihet. Kom ihåg att de flesta av oss hade "nått botten" innan vi var redo att studera och tillämpa dessa principer. Detsamma gäller för de flesta av dem som du vill hjälpa.

Då du blir medveten om andra som tar itu med missbruk i sitt liv eller i anhörigas liv, vill du kanske berätta för dem om denna handledning och LDS Family Services Addiction Recovery Program. Om de vill prata så låt dem göra det. Berätta någonting som har hänt dig för att de ska veta att du kan sätta dig in i deras situation. Ge inte råd eller försök sätta in dem i ett fack på något sätt. Informera dem helt enkelt om programmet och de andliga principer som har varit till välsignelse i ditt liv.

Du upptäcker kanske att om en missbrukare inte är redo att omfatta dessa andliga principer så kanske en familjemedlem eller vän till missbrukaren är mottaglig. Nästan alla som lever i dessa farofyllda tider kan ha nytta av att lära och tillämpa evangeliets principer. Då och då kanske du känner dig inspirerad att erbjuda någon ett exemplar av denna handledning tillsammans med en Mormons bok. När du gör detta så delar du faktiskt med dig av de redskap som hjälpte dig att återuppbygga ditt liv genom att komma till Kristus.

När du gör någonting för någon eller sprider hoppets och återhämtningens budskap, får du inte låta en annan person bli alltför beroende av dig. Ditt ansvar är att uppmuntra andra som har svårt att vända sig till sin himmelske Fader och Frälsaren för att få vägledning och kraft. Dessutom bör du inte heller tveka inför att uppmuntra dem att vända sig till Herrens bemyndigade tjänare. Herren kan ge stora välsignelser genom dem som innehar prästadömetts nycklar.

När du försöker hjälpa andra så måste du inse att det blir svårt för dem att klara sin återhämtning om inte familjemedlemmar stöder dem eller förstår att återhämtning tar tid. Alla kan emellertid återhämta sig, oavsett hur andra — till och med nära och kära — väljer att reagera.

När du förmedlar budskapet om återhämtning genom evangeliets principer till andra, måste du vara tålmodig och ödmjuk. Det finns inte utrymme i ditt nya liv för fåfånga eller någon känsla av överlägsenhet. Glöm aldrig var du har kommit ifrån och hur du har blivit räddad genom Guds nåd. Jesus Kristus gör det samma "vid alla tillfällen" för alla dem som omvänder sig och vänder sig till honom. (Mosiah 29:20)

I din entusiasm att hjälpa andra bör du se till att hålla balans mellan att berätta om budskapet och att arbeta på ditt eget program. Din huvudsakliga målsättning måste vara att fortsätta tillämpa dessa principer på dig själv. Dina försök att sprida dessa tankar till andra blir bara så effektiva som den återhämtning du själv bibehåller.

De principer som du har lärt dig och praktiserat för att övervinna ditt missbruk är samma principer som leder dig i alla delar av ditt liv till att agera i enlighet med Herrens plan. Genom att använda dessa principer i evangeliet kan du hålla ut till slutet enligt Herrens befallning och du kan göra det med glädje.

Åtgärder

Bär offentligt vittnesbörd, ära ämbeten och gåvor när du tjänar andra, håll bemafton och familjebön, förbered dig för att besöka templet och utöva gudsdyrkan där

Ditt vittnesbörd om vår himmelske Faders och hans älskade sons Jesu Kristi kärlek och barmhärtighet är inte längre en teori. Det har blivit en levande realitet. Du har själv upplevt den. Då du blivit medveten om hans kärlek till dig har du också blivit medveten om hans kärlek till andra.

President Howard W Hunter lärde: "De av oss som tagit del av försoningen är under förpliktelse att trofast bära vittnesbörd om vår Herre och Frälsare." ("The Atonement and Missionary Work", seminarium för nya missionspresidenter, 21 jun 1994, s 2; se också *Liabona*, apr 2002, s 9.)

Bär vittnesbörd för din familj i ord och handling i det egna hemmets avskildhet. Bär vittnesbörd på hem-

aftnar, i familjebön och när familjen studerar skrifterna. Bär vittnesbörd då du förenar dig med din familj i serviceprojekt och då du lever på ett kristuslikt sätt. Du kan också bära vittnesbörd i kyrkliga sammanhang, till exempel under faste- och vittnesbördsmötet, under lektioner eller medan du tjänar i kyrkan.

Ära de kyrkliga ämbeten du får ta emot. Om du inte har något ansvar i din församling eller stav, så låt biskopen veta att du är tillgänglig för tjänande. Du kan också vara till välsignelse för andra genom att delta i släktforskning och genom att förbereda dig för att tillbe och tjäna i templet och ingå förbund där med Herren. President Gordon B Hinckley lärde: "Tempeltjänsten är slutprodukten av all vår undervisning och verksamhet." (*Liabona*, nov 2005, s 4) De principer som lärts ut i denna handledning leder dig till templet och de ökar din önskan att tjäna där.

Även om du tidigare inte trodde att det var möjligt kan du nu föreställa dig hur du går in genom det heliga templets dörrar och inandas den frid som finns där och känner Herrens närhet i hans hus. I templet finner du andlig kraft att fortsätta med din återhämtning. Äldste Joseph B Wirthlin i de tolv apostlarnas kворum vittnade: "Regelbundet tempelarbete kan ge oss andlig styrka. Det kan bli ett ankare i vårt dagliga liv, en källa till vägledning, skydd, trygghet, frid och uppenbarelse." (*Nordstjärnan*, jul 1992, s 84)

Tjäna andra som kämpar med missbruk genom att berätta om återhämtningens principer. Tillämpa dessa principer på varje aspekt i livet

LDS Family Services Addiction Recovery Program erbjuder stora möjligheter till tjänande. Du kan tjäna andra genom att närvara vid möten och berätta om dina upplevelser, din tro och ditt hopp. Du kan stödja andra och stärka dem.

När du har praktiserat evangeliets principer har du lärt dig att försoningen är tillämplig på varje aspekt i livet. President Boyd K Packer i de tolv apostlarnas kворum vittnade: "Av någon anledning tror vi att Kristi försoning *bara* tillämpas i slutet av jordelivet för att återlösa från fallet och från andlig död. Den innebär mycket mer än detta. Det är en ständigt närvarande kraft att åberopa i vardagen. När vi plågas eller sönderslits eller lider kval på grund av skuld eller tyngs av sorg, kan han hela oss." (*Liabona*, maj 2001, s 26)

Du kan dela med dig av detta budskap till andra genom ditt exempel och dina uppmuntrande ord. Då

KYRKANS *familjeservice*

SWEDISH

4 02367 64180 1

36764 180